

Murat Ögmen

- şiirler -

Yayın Tarihi:

07.03.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

12 Şubata Bir Not

Özlemişim be kalbimin pırpırlarını
Ölmüştür artık çoktan derken
İçimde hissetim kuş ürkekliğiyle,
kalbimin kıpırtılarını,
Sevginin ayak tıkırtılarını
bunca zaman,bunca kıştan sonra
gelen elbet bahar müjdesi.
Aşkın,sevginin özlenen nefesi.
Umudumdur bu söylediklerim tarihe
Kaydı düşülsün, belki bakınca geriye;
Ya kırılan kalbimin acısıyla okurum tüm bunları
Yada kanatlanmış kalbimin neşesiyle.
Yine bir 12 şubat hecesiyle.

Murat Öğmen

Adı Murattı

Murattı adı, umulandan çoktu muradı
Zahiren birşeye benzemesede
Batını umman kere ummandı
Neden nasıl oldu bilemeden
Bir şuh gılmana rabtetti yüreğini
İçmeden sarhoştı,yada içtiği sadece su
Ab-ı hayattı elbet
Gilmanın ona gönülden sunduğu.
11-03-2004-Anamur

Murat Öğmen

Adsız Şiir

Kıpır kıpır yüreğim
Rüzgarı tutsak, özgür bir uçurtma
Yarı esaret, yarı özgürlük, tamlik ise meçhul
Kal demeler bazen git
Gitmeler ise geri dönüşe özlemin bir adımı
Özlemse dönüşe mi dönülene mi meçhul
Başlanmış bir romanı okumamak
Okunmak istenen romanı hiç yazmamak
Bazen yazan, bazen se okuyan meçhul
Yazan, yazdıran, okuyan yaralı.

Murat Öğmen

Affetme Beni

Ağlamaklı gözlerin geliyor aklıma
Yüreğim burkuluyor,gözlerim doluyor
Gitme diyen sesin kulaklarımda
İçim acıyor,yüreğim kanıyor.

Göğsümden çıkarıp atasım geliyor
Kıymet bilmez kıymetsiz yüreğimi
Bu akılsızlığıma aklım ermiyor
Söküp atasım geliyor tüm benliğimi

Binlerce af,özür neye yararki
Kırılmış bir tek yüreğin yanında
Ağlamanın ne önemi varki
Tebessümün donakalmış gül yanağında

Affetme affetme beni mahşere kadar
Cümle suçlular,günahkarlar affedilsede
Affetme affetme beni sonsuza kadar
Ağlasın,kurusun kör olsun gözlerim
Tatmasın bir damla sevgi taş olsun yüreğim
Affetme affetme beni mahşere kadar
Mezardan kalkan son aşok olana kadar
Affetme affetme beni
23-04-2004-Anamur

Murat Öğmen

Ağla Hayallerine

bir hayale meftun koştum yıllarca
sonum hep gurbetlik hep firak
bir hayale tutkun oldum yıllarca
gerçekler hep hayal gerçekler uzak
harcadım fütursuzca gençliğimi
yalan bir hayale meftun olarak
bu hayalle yitirdim benliğimi
gittiğim yollar hep karanlık tuzak
bilseydim bu umutsuz hayalin
kırık kalplerde medfun olduğunu
bilseydim bu sahte hayalin
ilk anda ölü doğduğunu
bu sebepten şimdi sen
ağla ağlatan firaklarına
ağla imkansız vuslatlarına
ağla ölü kalplerde medfun hayallere
ağla beyhude harcadığın senelere.
05/02/2015 üsküdar 22:13

Murat Öğmen

Ağlamayacağım 2

Senin için
Tek gözyaşı bile dökmeyeceğim
Tükendiğinden değil
Acı vermesinden değil
Nankörlüğümden se hiç değil
Değmeyecek birine ağlamamak tek derdim

Tutmama gerek yok artık ağlamıyorum
Sebebim çok hayata tutunacak
Aslında o kadar çok şey var ki hayat bağlanacak
Hangisine bağlanayım şaşıyorum

Senin olduğun geçmiş zamanlar içinde
Hayat tecrübesine bir sebep
Mutlu günlerimiz yada acılar içinde
İkisi de tecrübeye bir sebep

Dedim ya ağlamıyorum artık diye
Güldüğümden çok şükür
Mutluluğumdan çok şükür
Zan içinde olduğum aşkıım
Zandan öteye gitmeyen aşkıım
Velhasıl senden kalan tek varlığım
Küçük bir hikayedir ancak

Murat Öğmen

Ağlamayacağım1

Senin İçin
Son gzyaşıımı da döktüm.
Tükendiğinden değil,
Acı vermesinden değil,
Utandığımdansa hiç değil.
Yaşlarla anımsamamak seni tek derdim.

Tutuyorum kendimi artık, ağlamıyorum.
Bir sepep buluyorum hayata bağlanacak.
Aslında o kadar çok Şey var ki ağlanacak.
Sadece gözlerim dayanıyor ben dayanamıyorum.

Senin olmadığın bu zaman içinde
Ağlamaya yeterli sebep,
Mutlu günlerimiz yada acılar içinde
İkisi de ağlamaya tek sebep.

Dedim ya ağlamıyorum artık diye
Gldğmden değil,
Mutlu olduğumdan değil.
En büyük aşkım,
En gerçek sevdalım,
Velhasıl tüm varlığım.
Seni acıyla anmayayım diye,
Güzelliğini acıyla bozmayayım diye.

Murat ğmen

Ah Be Çocuk

Sen hiç çocuk oldun mu
Bilirmişin nasıl bir şeydir çocukluk
Oyunlar ürettin mi en olmaz şeylerden
Korktun mu zaman zaman kendi gölgenden
Nedensiz gülücükler saçtın mı insanlara
Böylesine saf korkuların
Böylesine saf sevinçlerin oldumu
ve bilmediğin yerlerin
yaban ellerin soğuk denizlerinde
annenin cennet göğsünden ayrı düştün mü
Korktun mu çocuk o denizlerde
yine oyun mu sandın yoksa
gülümsedin mi o yalnızlık içinde
yoksa ağladın mı sessizlik içinde
ağlayan bir annen,
ağlayan bir baban bile yok çocuk
o sahile vuran narin bedeninin
o sessizlikteki bebekliğinin
dünyamın kıyameti oldu
ahh be çocuk ahh
nasıl da öldürdün beni
ahh be çocuk ahh
nasılda dünyaya küstürdün beni
gözyaşlarımız kefaretimiz olsun
bu insanlık suçuna
feryatlarımız hatrına affet bizi çocuk
demeyeceğim sana
de ki tanrına çocuk
insanlığı yok etsin
senin acına bin katarak bize versin
ahh çocuk ahh
öldürdün beni
03/09/2015
Üsküdar-00:01

Murat Öğmen

Ah Bir Anlasalar Hayat Nedir

Ucuzmuydu hayat bu kadar
Bu kadarmı basitti yaşam denen muamma
Çözmüşmüydü eli kanlı katiller bu sırrı
Ermişler miydi yoksa yaşamın giriftliğine
Yoksa bundan mıydı bu kadar hoyrat oluşları
Yiten bir canın ardından kustumuklu gülüşleri

En değerli olanın hayat olduğunun
Hayatsız olanın bir hiç olduğunun
Hiç mi farkında değillerdi
Yoksa mihenk taşı olanlarmıydı onlar
Bundan mıydı bu kadar hoyrat oluşları
Yiten canın ardından beton duruşları

O kanlı elleri hiç mi gül tutmamıştı
Gül tutan elleri hiç mi bir anne okşamamıştı
Onlarda masum bir çocuk değimliydi bir zamanlar
Yoksa öyle değil de
Şefkatli ana karnından canı olarak mı doğdular.

Bir hayatla yitenin hesabı tutulamaz
Yiten binler ümit
Binler hayal
Binler sevgi
Binler dünya
Yitirmenin bir hayatı kolaylığı
Kazanmanın bir hayatı zorluğu
Bu kadar mı bilinmez cahil canilerde
Bu cehaletten midir her gün solan bin güller
Her gün susan bin diller
Her gün yanan bin gönüller

Anlamak anlatmak imkansız olanlara
Bir tek lafı anlamaları yeter onlara
Hani bir üstad der
Bir karınca; kendinde hayat olmasından sebep
Koca bir dağdan da üstündür elbet.

Murat Öğmen

Aldatıyor Hissindeyim

Hiç bir tende yokki tadın
Aldatıyor hissindeyim hala
Geçen bunca zaman ne ki

Her beden de senin tadın
Yumdum gözlerimi yeni bedende
Bedenimde yabancı bir ten
Kalbimde acılı bir sen

Murat Öğmen

Amed'e Şiir

Amed'e uyandim bu sabah
Ahmed arifin,cahit sıtkının dizeleriyle

10 gözlü köprüden
10 lar aşkı gömdüm diclenin sularına

Ahmed Arif'in hasretini
Cahit Sıtkı'nın yalnızlığını
Yudumladım hasanpasa'da
Bir kahve tadında.

4 ayakli minareyi 7 kez tavaf ettim
70 kez etsemde
bilirdim yiten tahirlerin geri gelmeyecegini

Nefeslendim ulu caminin şadırvanında
Dinledim asırlık masalları amed surlarında
Bilmezdim böylesi seni seveceğimi
Yaşa benimle amed hatıralarımda.

29.08.2021 hasanpasa hani 12:21 diyarbakır

Murat Öğmen

Ankara

Karlı,karmakarışık,karşılıksız aşkların şehri ankara'dan
Karmakarışık aklımla,karlı bir akşamda ayrıldım senden
Soğuk,karlı havasına inat yanan yüreğimle
Sevgimin bedeli olarak rehin bıraktım kalbimi sana
22/12/2000-Ankara

Murat Öğmen

Ankaraya Kaçan Ceylanım

Sen ankara ya kaçan bir ceylansın
Ben peşinde bir avcı
Ceylan gözlerinle yüreğimi nasıl yaktıysan
Bende vuracağım seni bir cuma şafağı
Bakma dalgalanan saçlarına rüzgardır diye
Benim ateş nefesimdir o saçlarını koklayan
Yüreğimin sesidir kulaklarında çınlayan
Ey ay yüzlü, denizgözlü, ilah sözlü, can öpüslü, ceylan bakışlı güzel sevgili! ! !
Bekla beni geliyorum

Murat Öğmen

Anladım

Anladım seviyorsun beni
Anladım seviyorum seni
Yetmiyormuş sevmek,onu da anladım
Sevgiden fazlası gerekmiş,
Sevmek için,
Ölmekten fazlası gerekmiş.

Biliyorum,sevgim kadar eminim,
Hep seveceksin beni.
Hep seveceğim seni.
Ama yetmeyecek sevgimiz,
Yaşamak için sevgimizi.

Marifet sevmek değilmiş sadece,
Ne yazık çok geç anladım.
İşte tüm bu sebepten,
Yaşayacaksın sevgiyi bensiz,
Yaşayacağım sevgiyi sensiz.
Marifet sevmek değilmiş sadece
Ne yazık çok geç anladım,
Ne yazık çok acı anladım.

Murat Öğmen

Anlarsın

Zaman un ufak olurken ellerimde
Yitik bir sevdanın matemindeyim
Yalancı şafak doğarken gözlerimde
Ölmüş bir aşkın hayalindeyim

Sen beni şimdi anlayamazsın
Sessiz sessiz ağlamayınca
Yürekten gönülden ağlayamazsın
Delicesine bir gönüle bağlanmayınca

Karanlığı üstüme yorgan yapıp
Kahrı cefayı sarmalayıp yatıp
Tüm eski anıları eskiciye satıp
Yüreğinle tek kalmayınca anlayamazsın

Hoyrat ellerde kırılan bir fidan olmadan
Tüm benliğine hasret dolmadan
Eşsiz dostsuz tek başına kalmadan
Benliğine tek kalmayınca anlayamazsın

Murat Öğmen

Araftayım

Arafta kaldı yüreğim
Alın yazının kaderinde,
ezelden verilme bir karar
hasret senden,vuslat senden

Kalbimde bedenimde arafta
Ne tamlığım var tastamam
Nede eksikliğim,yitikliğim

Ben cehennemi yaşarken buz gibi
Sensin cennet olan eksikliğim
Araftadır artık kalbimde bedenimde
Ne benliğim tam, ne senliğim eksik
Sen bir tarafta ben bir tarafta.
06-05-2006-Murat öğmen

Murat Öğmen

Arama Beni

Yıkık dökük viranelerin
Mana yüklü minarelerin
Mecnun gibi divanelerin
Ruhunda saklıyım arama beni

Burmalı sonsuz girdapların
Esrarlı dipsiz deryaların
Hüzzamlı sınırsız yıldızların
Sonunda saklıyım arama beni

Ben ki eyyubun sabrındayım
Ben ki yunusun sevdaşındayım
Ben ki mevlananın çağrısındayım
Gönüllerde saklıyım arama beni

Mazlumun aheste ahında
Anların ihlaslı duasında
Çaresizlerin sessiz feryadında
Şözlerde saklıyım arama beni

Bir çocuğun göz yaşlarında
Bir dilencini el açışında
Bir şehidin baş ucunda
Duygularda saklıyım arama beni

Murat Öğmen

Arayış

Vakit gece yarısını geçmiş
Islak gözlerle yağmura bakıyorum
Adeta yağmura nispet edercesine
Hıçkırıklarla ağlıyorum.

Gecenin kadife karanlığından
Sessiz,kimsesiz
Yağmur kokan yollarında
Kaybettiğim günlerimi arıyorum.

Kirlenmiş,kokuşmuş düşüncelerimi
Gecenin karasıyla örtmek,
Yağmurlarla yıkamak,
Yağmur kokulu topraklarda saklamak istiyorum.
Ben benliğimi kaybetmişim
Kaybettiğim benliğimi yine bende arıyorum.

Hıçkırıklar dalga dalga yayılıyor geceye
Gecenin sessizliği hıçkırıklarla bozuluyor.
Dökülen yaşlar damla damla doluyor denize
Denizin suları gözyaşımınla boğuluyor.
31-05-1996-Denizli

Murat Öğmen

Asi Sevgilim

Asi ruhlu serseri sevgilim.
İstanbul da ilk şiirim sana
Beklediğim özlediğim sana
Saygıdır sana duyduğum
Sana verdiğim sevgidir.
Aşktır en nihayetinde hissettiğim.
Erkekçe,kadınca,çocukca
Tüm varlık adına onlar kadar.

Mutluluk gözlerinde gülüşünde
Huzur güven veren sesindedir.
Ellerinse başka alemlerin anahtarı
Öpüşünse hayat kaynağı

Murat Öğmen

Asla Kaçış Yok

Git, sende git diğerleri gibi
Sende kan yalanın gerçekliğine
Ruhunun çözülmüş çelişmesine
Git, sende git kurtulduğunu sanarak,
Kurtulduğunu san beni bırakarak.

Ve gör aynada gözlerinden ruhunu
Git kendini kandırarak,
Öz duygunun üstünü ölü toprağı kaplayarak.

Bu kaçış belki satıhta, doğru
Ama asla değil hakikatte
Git, gidebildiğin kadar git
Nefesinin yettiği, gözünün gördüğü kadar.
Ama asla değil bu kaçış yarına kadar
Bil ki, takipte kaçmakta olduğun öz
Takipte,
Yarına kadar değil, bil ki mezara kadar.

Adalet bekleme hayattan
Terazisi kırık insanların
Hayatın sa insanları kırık
Ve unutma ben yoksam sen varsın özünde.

Murat Öğmen

Aşk Diye Diye

Aşk aşk diye diye,
Ünsiyet peyda etti dilim
Aşk aşk diye diye,
Dilime kandı kalbim.
Varlığına inandım yıllarca
İnancimla onu var ettim.
Yalandı varlığı aslında
Dilimin yalanına kandı.
Kalbimde dilimde günahkar
Günahımın acısıyla yandım.
08/04/2014-besiktas-17:45

Murat Öğmen

Aşk Oyununda Son Perde

Çok başarılıydık rollerimizde
Şende iyi oynadın rolünü
İyi oynadım bende
Taş çıkarttık kırk yıllık oyunculara
Ayakta alkışlarlaldı görselerdi bizi
Yeni rollerle yeniden yeni hikayeler
Yeni oyuncularla yeniden başlayacağız.
Kimbilir belki ortak oyuncular olur oyunumuzda
Belkide kurgular aynı olur hikayelerimizde
Ama ben oynamayacağım aynı oyunu
Ben küstüm, ben kırıldım.
Oynamayacağım artık
Bahtımda hep masum çocuk rolü var
Ya rolümde çok iyiyim,
Yada rol zannettiğim karekterin ta kendisiyim.
Biliyorum bana yakıştırdığın rol şeytanlık
Umrumdami sanıyorsun neyi yakıştırdığın.
Umrumda olsa böyle saçma bir şiir yazarmıyım
Hiç bir sevgilime yazmadığım saçmalıkta
Senin için son kez yazıyorum
Sahte dünyanda sahte insanlarla
Bol alkışlı, başarılı oyunlar diliyorum.
Haha haha haha
Şak şak şak
Perde kapanır. :)
25-05-2007-Taksim00:36

Murat Öğmen

Aşk Üstüne Bir Tavla Oyunu

İstiklalde bir mor kedi
Masasında iki aşık
Sallıyorlar pulları zarları
Hayata zar atıyorlar
Aşka zar atıyorlar
Bilmeden zarların hilelerini.

Basbayağı bir kumar oynadıkları
Yürekleri üstüne
Hayalleri üstüne

İstiklalde bir mor kedi
Masasında iki küskün yürek
Zarlar hileli kapılar kapalı.
Akibet mars olmak belli

Ağlamaklı biri yalvarırcasına
Mars etmekten memnun sanki öteki
Bir o kadar da soğuk adam akıllı

İstiklalde bir mor kedi
Masasında yorgun bir aşık
Uzak geçmişlerin
Umutsuz geleceğin sarhoşluğunda,
Kırgınlığı mars olmaktan değil
Yenilmektense hiç değil.
Kırgınlığı dilinin kesilmesi
Tüm ışıklarının tek tek sönmesi
Ve saire Ve saire Ve saire
Aslında boş laf bunların hepsi
Asıl sebep,
Aşk oyununun sahte,
Zarların hileli,
Oyuncuların acemiliği.
Tüm mesele budur gerçekte.
Yalandır gerisi.

Murat Öğmen

Aşk-ı Esrar

Bir çocuk gibi masum
Aşk tanrısı gibi ateşli bakar gözlerin.
Zaman zaman korkardım bakamazdım,
Kaybolacağımı sanarak
Ama bakmaya da doyamazdım.

Aşk iksiri, aşk ateşi, bilinmez, tarifsiz
bir şey gözlerinden akan ruhuma
Aklımı baştan alan, ruhumu kökten yakan
Prangayı takan boynuma

Sesin ki çölde şırıl şırıl akan bir su
En hoş bir sadâ kulaklarımda
Bir kevser, bir ab-ı hayat
Canıma can veren dudaklarında

Murat Öğmen

Aşkı Gizli Kalsın Aşkım

İmkansız bir aşkın kollarındayım yine
Tekrar eden hayat ağlatacak gözlerimi
En çokda ağlayan yüreğimi
Belki kuruyan gözlerim ağlayamaz.
Belkide yorgun yüreğim bu aşka dayanmaz.
Karşı koymak imkansız
Dayanmaksız bir okadar zor vuslatsız hasrete.
Seni sevmek ne kadar zor ve acı ise
Bir okadar da güzel ve emsalsiz.
Ey uzaktaki güzel; duy bu ağlayan yüreği
Şefkatli sinene al bu yoğun bedeni
Sev,okşa,sakla mahşere kadar
Kimseler bilmesin,
Tanrı bile görmesin sevgimi.
05-10-2004-Anamur

Murat Öğmen

Aşkıımızın Hikayesi

Akşamlar geçiyordu,günler bitiyordu.
Ömrümüzden taze günler gidiyordu.
Hazanı yaşarken bir bir ömürler
Gün ben gün aşkıımız yitiyordu

Oynanmış aşklar sahnesinde iki aşık
Kah mecnun kah kerem oluyordu
Roller belirsiz akıllar karışık
An be an aşkıımız yanıyordu.

Maziden kalma bir yara ki,hep yüreklerde
aranan kah hekim, kah lokman oluyordu
Gönüldeki yaraya istenen hep şifa dileklerde
Dem bu dem aşkıımız kanıyordu.

Geçen günler,solan güller hep bizimdi
Baharları tüketilmiş bu gönüllerde
Sitemler,hüsrânlar, yıkılan bu aşk ikimizindi
Sen ve ben aşkıımız ölüyordu.

Kah kenetlendi kah birleşmedi ellerimiz
Bunca zaman birlikte yürüdük sevda yolunu
Hep doğru yalanları söyledi dillerimiz
An bu an kader ayırdı ikimizn yolunu.

Murat Öğmen

Aşklarım

Aşklarım umudumdu benim hayatın yaşanası yanına
aşklarım mutluluğumdu benim bu kahırlı dünyada
aşklarım gençlik iksirimdi milyarlık ölümlü dünyada
ne umudum var,ne sevincim nede gençliğim elimde
süslü bir sözmüş aşk sadece bu süslü hayatta
yinede mutlu kıldı zaman zaman aşk beni
ayakta kalmamın belkide tek sebebiydi.
Aşk

Murat Öğmen

Ayna Ayna

Aynalara bakmaktan korkuyorum artık
Yitirilen günleri anımsatıyor
Beyhude geçip giden yılları
Peşinden boşa koştuğum
Yalancı,hain kahramanları.
Pişmanmıyım,mecnunmu?
Kardamıyım,zararda mı belli değil
Belli olansa zamanın geçmişliği.

Mükemmeli aradım yıllarca kusurlu kullarda
Daha iyisi,daha güzeli dedim hep
Kör olmuş bir gözle bakarken hayata,
En büyük kusur kusursuzu aramakmış meğer
Bir kusurdan kaçarken bin kusurluya bakmışım hep.

Bunca hikaye nereye sığar
Onca yalancı kahraman
Bu kaçınıcı oyun kaçınıcı perde
Nerde gerçek hikayeler gerçek kahramanlar nerede
Ömür sahnesinin son oyunudur bu
Son perde nerde kapanır,ne zaman.

Bu gün gerçeklerle yüzleşeceğim.
İnadına bakacağım aynalara.
Bakacağım günlere,aylara,yıllara
Tek tek sileceğim yüzümden izlerini
Öyle acımasız,öyle zalim olacağım ki
Aynalardan geçmiş beni bile sileceğim.
12-11-2003-Anamur

Murat Öğmen

Ayrılık

Ayrılık şiirleri yazdım ayrılıklıarımda.
Acısını ayrılığın, yüreğimin sızısını.
Ağlardım zamanlı zamansız.
özlemlerle, pişmalık olurdu gözyaşlarımda

Ne yazık ki sana;
Tek bir özlemin,
tek bir pişmanlığın kalmamış.
kalmamış tek bir hoş anı dudaklarımda.
Yazık sana, yazık sana.

Murat Öğmen

Ayrılık Dediğın Neki

Ayrılık dediğın ne ki
Soyut bir kelime sadece,
İçi boş karamsar bir şey
Aslında ve asla ayrılmadık biz senle
Ayrılan yollar bir zaman için,
Ayrılan sadece geçici bir zaman
Asla ayrılmadık biz senle
Biz bizimle.
İstiklalin o akışında her daim
Yada demli bir çay masada
Atılan her zarda sevgimizin sesleri var
Ve bilirmisin
Sultan Ahmet güvercinleri
Hala aşkımıza kanat çırparlar.
Nasıl derim ayrıldık senle
Ayrıldık bizle.
İstanbul sokak sokak senken,
Ve bir o kadar bizken her köşesinde
Yok ki değışen hiçbir şey
Şimdide sensin
Önceden de sendi her şey.
Umudum,sevencim,düşüncem
Öyleyse nasıl derim ben ayrıldık diye.
Olsa olsa
Mekandan uzaklık
Sözlerden yoksunluk
Bedenden mahrumluk
Ama sen hep varsın,
Ve her zaman
Bende, bedenimde,tenimde,
Sensiz sevemediğim bu koca şehirde

Murat Öğmen

Azatlığın Zirvesinde

Azatlığın zirvesinde,
tutkularına tutsak bir y¼rek
ve bir kırlangıç kanadında
sevdaya hasret bir gön¼l
en mahrem gecelerde
yıldız ışığında tutulan bir dilek
kanadı kırık bir kuş gibi
virane olmuş yaralı bir gön¼l

Murat Öğmen

Aziz Dostum Sadık'a

Haber alamadım aylardır senden
Hiç bu kadar uzatmamıştın arayı
Neredesin, neredeydin
Yine hangi fukara için ekmek peşindeydin
Yada hangi kız çocuğuna
Hangi garibana
Karlı havada
ayakkabı almaya gitmiştin.

Yine haber yok aylardır senden
Hiç bu kadar uzatmamıştın arayı
Yine hangi darda olanın imdadındaydın
Bir adın da Hızır dı senin farkında mıydın
Kimbilir kimin gözyaşlarını siliyorsun ellerinle
Kime huzur veriyorsun deniz gözlerinle.

Ahh yine haber yok senden
Hiç bu kadar uzatmamıştın arayı
Dostlarınla hasbihal mi ediyorsun iskelede
İnce belli bardaktan çaymı içiyorsun,
Yoksa bir gönülden sevgiyle mi geçiyorsun

Bahar geldi bak haberin varmı
Çay bahçeleri açıldı iskelede
Demli çaylar içilecek ince bellide
Hasbihal edilecek sevilenlerle
Denizin sesi kulaklarımızda
Bir hışırtı değil denizdeki sadece
en sevdiğin müzik nağmelerinde

Ah kahretsin, kahretsin haber var senden
Bir haber sitesinden aldım haberini
Bir ağustos ayında aramızdan gittiğini
Ölmek hiç yakışmadı sana kimseye yakışmadığı kadar
Öldürülmek ise asla yanaşamazdı yakınına
Sana kıyan ellere bile, kırılıns demezdi yüreğin bilirim
Bu kadar yufka yüreğe kıyan ellere tanrı neylesin
Haber alamadım aylardır senden
Hiç bu kadar uzatmamıştın arayı
Ya şimdi ne olacak
Mahşere mi kadı kavuşma anı.
Bekle beni güzel yürekli dostum
Bekle beni mahşerde
Çirkef dünyadan ayrıldığı gün yanındayım
Bir gece uyuyup uyandığımda yanındayım.
14-04-2007

Murat Öğmen

Aziz İstanbul

İstanbul
Aziz İstanbul
Güzel İstanbul.
Varmı hala geçmişten kalan güzelliğin
Yada varmı hala bu gün azizliğin.
Çetrefilli bir soru belli
Her kesin cevabı kendince nedenli
Kimine bir gayya kuyusu
Yıllardır bitmeyen azapla yaşanan.
güzel istanbul
Kimine bir cennet
Sonsuz zevk içinde yaşanan
aziz İstanbul.
Tarihlerle asırlarla ayrı simalara
Bürünmüşsün ezelden beri
Her bir asrın ayrı bir alem
Merkezi olmuşsun alemin
Sadece senin içinden deniz geçmiş
Ve altın boynuz senin için söylenmiş.
Görmemiş hiçbir şehir sen kadar göz yaşı ve kan
Ve hiçbir şehir yaşamamış
Olmamış sen gibi hiçbir şehir gönüllere sultan.
Uğruna katledilen bile memnun olmuş
Mesut yaşayanlar ise dünyaya sultan.
Aşıkınla, cefanla, kahrınla yinede azizsin
Ne varsa söyleyemediği dilimin mevcudat adına
Harflerim kelimem sözüm dilimsin
İster gönlümün sultanı ol istersen zindanım
Her umut çiçeğim umut harmanım
İstersen kırılmış kolum kanadım
Yinede benimsin bendensin sözüm dilim ve bedenimsin
İstanbul
Aziz İstanbul.

Murat Öğmen

Babil Müneccimi

Kader yazgılı yıldızın kırık ışığı,
Tufanı haber vermekte bir babil müneccimi.
Ey yıldızların hükümranı kırma kalemini
Gül yüzlü bir kader de bana çiz
Taze uçurumlar var yaşlı yürekte
Tükenişin çığlıklarından kapama kulaklarını
Kanlı yara can vermenin sancılarında
Boy veriyor gün be gün ölüm
Sancısız bir doğumla bir can daha ver
Tufan çamurundan nefesi kesilen ruha
Çiçek dolu tek bir pencere ver

Murat Öğmen

Badem Gözlüm

Badem gözlüm
Aşk dediğin böyle olur.
Meydan okur güneşlere
Kıskanırda sevdiği görünür diye
Tüm aydınlığa meydan okur
Badem gözlüm
Aşk dediğin böyle olur

Murat Öğmen

Baharla Gelen

Gözlerinde baharın tazeliği
Dudağında cemreler vardı
Bahardan yeşil İstanbul bile
Gözlerine hayrandı.
Alev alev yanarken bu şehir
Aşka tutkun kalplerde,
Cemreden yangın İstanbul bile
Dudaklarına hayrandı
Baharın en güzeli ve yeşili gözlerini
En yakıcı bir ateşti dudaklarındaki
İstanbul gözlerinin yanında solgun
Cemreler dudaklarında sönük kalırdı.
Vurgunluğum
Tutkunluğum
sözlerine
gözlerine
yüreğine
Yazsaydım sana tüm vurgunluğumu
Aşıklar nefessiz
Sevdalar hevesiz
Şarkılar güftesiz kalırdı.

Murat Öğmen

Bana Ne Ulenn

Bahar başıma mı vurmuş ne
Kadehimden gül rengi şarap
Dilimden aşk sözleri eksik olmuyor
Tüm alem bana gülmüş bana ne
Fani dünyaya üzölmeye değmiyor.

Ağlayan ağlasın,gölen gülsün
Bir ben varım gerçekte
Elalemnden başkasından bana ne
Varlıkta bir ölüm var gerçekte.
Yaşayacak olanda ölecek olanda benim
Nasıl yaşadığımdan kime ne
25-04-2004-Anamur

Murat Öğmen

Başkaldırı Var

Bir başkaldırı var bedenimde.
Ne dilimde sensiz bir söz,
Nede gözlerimin gördüğü senden başkası.
Bastırılmaz bir isyan bir kaostur yaşanan.

Ruhum, işbirlikçisi bedenimin.
Yetmezmiş gibi kül olduğu,
Dört koldan bedenimle,
Tümden yok ediyor kendini.

Murat Öğmen

Bekledim Durdum

Huzura özlem duyan gönlüme
Hep bahanelerle avuttum durdum
Aşka susayan çorak gönlümü
Hep seraplar la aldattım durdum

Ömrümce peşinden koşup dururken
Ömrümden yiten günleri sayarken
Hayalsiz dünyamda hayalinle yaşarken
Hep vuslat anını bekledim durdum

Hayatın hançeri yüreğimi sızlatır
Yanlışlar, hatalar acımaşızdır ağlatır
Aklar üstüne karalar bağlatır
Hep aydınlık günleri bekledim durdum

Seni gördüğüm zaman gül sanmıştım
Zakkummuşsun bilemeyip aldanmışım
Baldıranmışsın yarama merhem sanmışım
Hep gülü gülistanı bekledim durdum

Bu benim kaderim diyeyim mi
Bu hayata ağlayayım mı güleyim mi
Yaşamadığım şu hayatta öleyim mi
Hep yaşanacak günleri bekledim durdum

Murat Öğmen

Beklenen Özlenen İstenen

Ana kucağı kadar şevkatli bir kucak aranır
bazı katran karası gecelerde
Ve bir dua,bir dilek bir yakarış yapılır tanrıya
Işıkların,güneşin siyah bir nokta olduğu anlarda.
Sanki varlık yoktur
Varlığından habersiz olduğun anlarda.

Beklenen,özlenen, istenen nedir?
Kendinden,bilmediğin sevdiğinden ve tanrıdan.
Bir bir hazanı yaşar hayata yüklediğin manalar.
Yaprak dökümünün ardından,
kışın geleceği düşüncesi korkutur insanı.
bu korkunun zıtlarını yaşarsın ruhunda
Sevgisiz bir kalp soğukluğunda.
Aştan yanan bir gönül sıcaklığında
Ümit etmek istersin baharın geleceğine dair
Hayat çiçeklerinin açacağına dair.
28-10-2000-Ankara-Kızılay

Murat Öğmen

Bekleyeceğim

Şensiz geçen her anım
Ömrümden bir gün getiriyor
Yitirdiğim güne karşılık
Sevdam ığ gibi büyüyor

Bu gün gittin
Şensiz geçen ilk an ilk gün
İlk gece ve gündüz
Şensizliği yaşamak zor
Zoru yaşamak sa imkansız

Kaç gece kaç gündüz geçecek sensiz
Tadı tuzu olmadan bu yorgun şehirde
Gökler se sensiz mavisiz olacak
Güneş se soluk doğacak ankara da

Ve ben; seni bekleyeceğim, bekleyecek Ankara
Döneceğin gün; baharlar gelecek Ankara ya

Murat Öğmen

Belki Birgün

Sessizliğin sesini dinledinmi hiç ?
Yankılandımı sesin sessizlikte
Sessizliğin duyumaz sesinde

Ve yalnızlıkla dost oldunmu hiç
Yalnızlığın soğuk kollarında sabahladınmi hiç

Ansızın vurur sabah güneşi gözlerine,
Beklediğin umut geldi zannıyla,
Fora açarsın perdeleri ardına kadar
Açarsın pencereleri buyur gel içeri der gibi

Ve okşaması için sabah rüzgarı tenini
Onu da çağırırsın beklenen sevgili gibi

Sevmek, sevilmek, özlemek ve özlenmek
Bulunmaz bir hazinedir sanki
Bir umut acaba,
Güneştemi, yağmurdami, yoksa rüzgardami dersin

Çamurdan çirkeften bir hayat sahte yüzlerle yüzüne güler
Bir melek edasıyla çağırır seni maskelerin ardından
Ve sonra ansızın saplar hançerini sen sırtını dönünce
Ve güler kahkahalarla,
Bir cadı edasıyla,
İntikamı yudumlarcasına.

Acılar denizinin bir yolcusu olmaktır akibet
Bilinmez ama rivayettir
Göz yaşarından oluşmuştur bu deniz
Belki de ondandır tuzlu oluşu.

Boş ver boş ver be dostum çek bir fırt daha
İliklerine dek çek dumanı
Yükle bütün gam ve kederlerini dumana
İliklerine dek çek dumanı

Yoo dur dostum çekme iliklerine
Bir yanardağ gib patla
Fırlat ötelere, ötelere ötesine
Gözlerden uzak, gönüllerden irak olsun gam ve kederler
Acılar denizinde boğulsun yok olsun

Belki, belki bir gün uçar özgürce özgürlüğe güvercinler
Belki bulursun bütün özlemlerini
Belki yağmurda, belki rüzgarda,
Belki de yüreğinin unutulmuş bir köşesinde
Kimbilir belki o cadı gerçekten bir melek olur
Atılan kahkahalar neşe, sevgi, ümit kahkahaları olur
Belki de yüzüne güler hayat
Bütün çirkefliğinden arınarak
Karların ortasından azimla çıkan

Temiz bir kardelen gibi
Karanlıkların ardından doğan
Pırıl pırıl bir güneş gibi.
(19-12-1999-Denizli)

Murat Öğmen

Ben Ve El,Alem

Kırk yıl, kırk tekkede,
kırk bin nefis öldürdüm.
Her ölümdede bir yönümü güldürdüm
Öldürdüğüm her nefis bin nefsi doğurdu.
Öğrendim ki öldürmek değil yaşatmak gerekmiş
Her doğan yenisi,eskisini yoğurdu.
Beynimde zehir dolu bir imbik
Aktı yıllarca, aktıkça yaktı
Akrebin kiskacında bir yürek
Yıllarca yandıkça yandı
Şeytanin yüzünde gördüm tanrıyı
Tanrının yüzündeysen şeytanlıkları
Tanrı sen şeytan "ben"
"Ben" de gizli her şey
"Ben" dedikçe şeytan şaha kalktı
Ve tanrı ben i yarattı
Bu kaçınıcı mersiye,bu kaçınıcı reddiye
Mersiyeeye sebep beynimmi,ruhummu
Reddiyeeye sebep aklımımı duygummu
Bilinmez belki bu zıtlıklar bana hediye
Zaten hep ruhum zıtların meczı
Zıtlığın içinde meczin uyumu
Varken yokı anlamak ne mümkün
Zıtların meczine olan meyl
İnsanı arafta sıkıştırıyor.
Araflar her şeye yakın her şeye uzak
Artık kulaklarım ağırımı ağır
Yorgun düşmüş kirlı sözlerden
Yılların yükü var kulaklarımda
Duyduğum yalanlar dudaklarımda
Kulaklarım sağırımı sağır
Dudaklarımın yalanlarına
Kulaklarım ağırımı ağır
İnsanlığın yalanlarına
Gözlerim el acmıs semaya
Bitkin bikkin yilgin
Ellerimde gözlerim
Ellerimde yüreğim
El açmış göz açmış teknil bedenim
Ararat'aTur dağı'na,Hıra'ya
"El" açmış gözlerini bekliyor belki beni
Belki Allah belki Elohim
Belki bunca zıtlıklar var olma sebebim.
01-09-2015
Üsküdar-03:05
EL:Samı dillerinde tanrı, insan organı,başkaları
ELOHİM: Musevilerin tanrısı
BEN: 1.Tekil şahıs,benlik,kibir,id
MERSİYE: Övme şiiri
ALEM: Evren,varlık

Murat Öğmen

Ben?

Sen; bilinmeyen denklem
Sen; bakar körlerin mahkumu
Sen; en göze batan,göz çıkartan
Mutlak bilinmez,
Genetik şifre,
Hecenin ünlemi.

Her gece kanlı dolunay
Şafağa kadar kurt adam
Kanlı dolunayda ışıl ışıl
Her şafakta bin yıl yaşlanan.

Sen; cennet kovgunu
Sen; cehennem kaçgını
Sen; dünyalık
Sen; gerçeğin ta kendisi

Murat Öğmen

Bilirmisin Sen

Beklemek nedir bilirmisin sen
Ben bilirim sevgilim
Nerdenmi?
Bunca yıl seni beklerken öğrendim.
Bekleyişler türlü
Umutla,azimle,sabırla
Yada,
Umutsuzca,sabırsızca,fütursuzca
Şimdi nasılmı bekliyorum seni
İlk anki kadar umutlu
Son anki kadar umutsuz.
Şabır desen,azim desen hak getire.
Özlemeyi bilirmisin sen
Evet onuda biliyorum sevgilim.
Bildiğin gibi
Seni beklerken öğrendim özlemeyi.
Beklerken özledim,
Özlerken bekledim yıllarca seni.
Şimdi ise süresi meçhul bir
Zamana kadar ölüyor ve bekliyorum.
Onlarca şey var öğrettiğin
Güzel çirkin acı tatlı
Kazılıdır ruhuma unutmam imkansız.
Dün bugün bir ömür kayıtlı.
Zalimliğin hak şefkatin yalan
Gururun hak hoşgörünün yalan
Şehvetin hak aşkın yalan olduğunu
Öğrettiğin için Teşekkürler

Murat Öğmen

Biliyormusun?

Biliyormusun?
Nereden bileceksin ki
Seni sevdiğimi
Sevgi adına bir seni bildiğimi
Bilmiyorsun, biliyorum
Varsın olsun canım
Yinede seni seviyorum

Murat Öğmen

Bilmediğim Aşkına Mektup

Özlemek neyse,nasıl bir şeyse bilmediğim aşkım, işte ben şu an gecenin en karasında ve yalnızlığın en yalnızında özlüyorum seni.Bir burukluk var içimde,içli içli sessizce ağlayan bir yürek var.Bir bir yıkılıp eknaza dönen aşklarımın hala can çektiğini hissediyorum ruhumda.Hala sıcak nefesleri yakıyor enseme.Kulaklarımda ise yürekleri parçalayan iniltileri var. Özlüyorum bilmediğim aşkım özlüyorum.

Yüzümü ateşlerin bastığı,heyecandan darmadağın olduğum anları özlüyorum bilmediğim aşkım. Bilirsin öteden beri heyecanlandırırsın beni.o heyecanları özledim bilmediğim aşkım.

ipil ipil yağmur yağarken konur sokakta, bir şarkı söylüyordum içten, sevinçli, zamanın seni bana kavuşturmasını beklediğim anlarda. Yağmurda yollarını gözlemeyi özledim bilmediğim aşkım.

Bilirsin hep aşktan bahsederim,aşktan bahsetmesini hep severim. Aşkın sen,seninse aşk olduğunu söylerim.Gözlerine bakıp sana aşkımı anlatmayı özledim bilmediğim aşkım.

İlk aşklar,eski aşklar,yeni aşklar, yaşanan ve yaşanacak aşklar. Sen hangisisin? Sonmu,ilkmi,yaşananımı, yaşayacağımı? Bilmiyorum bilmediğim aşkım.Bildiğim ise seni bilmeyi istemektir ölümüne bu yalnızlık çölünde.

Murat Öğmen

Bilseydim

Beni mecnun edip çöllere düşüren sen
Mecnun gibi divane edip dillere düşüren sen
Utandırmısın yaptığın bunca eziyete
Sığar mı bu kadar zalimlik hiçbir meziyete?

Dersen ki; sen bunu kendin istedin
İsteyerek gelip gönlüme girdin
Gelmezdim; etmeseydi beni davet o ateş gözlerin
Girmezdim; çalmasaydı kalbimi o güleç yüzlerin

Bilseydim aşkının dar ağacı olduğunu
Bilseydim kalbinin karlı dağ olduğunu
Gitmezdim elbet bu acılı ölüme
Yağdırmazdım tek bir kar gönül gülüme.

Murat Öğmen

Bin tövbe bir kelimeye

prangalardaki hislerimdi,
tercümanı olan kalbimin
ki o kalp susturulmuş
küstürülmüş kelimelere
bin tövbe bir kelimeye
bin tövbe bir dilemeye
kendim diledim dilimle lal olmasını
hem dilimin hem kalbimin
kendim girdim boyunduruğuna aşkın
hem diledim hem istedim.

Murat Öğmen

Bir beni Bilirdim

Bir beni bilirdim ben senden önce
Bir seni bildim ben senden sonra
Ne benlik kaldı bende ne senlik
Bir biz oldum ben senle

Murat Öğmen

Bir Güneş Batıyor

Bir güneş batıyor ömrümde
Bir karanlık doğuyor gönlümde
An be an yitiyor, cılızlaşıyor ışıkları
Bir bir karanlığa gömüyor anıları.

Yakın batışlar
Uzak doğuşlar

Kankızılılık ufka bakan gözlerim
İlke bu kadar umutsuz bu kadar ıslak
Mazideki doğumlara olan özlemim
İlke bu kadar suskun bu kadar uzak

Yakın ağlamlar
Uzak mutluluklar

Umutki, doğan yıldız aydınlatır yüreğimi
Gülümsetir belki ağlayan gözlerimi
Varsın batsın güneş
Varsın doğsun yıldız
Yıldız doğsada, güneş batsada
Her zaman karanlıkta yalnızız.

Murat Öğmen

Bir Kıyamet

Gökler yırtılıyor sanki
Bir kıyamettir kopmayı bekliyor
Akşamdan beri yağan yağmur
Göz yaşlarıma eşlik ediyor nispet eder gibi
Gökler de kıyamet, yüreğimde kıyamet
Simsıkı sarılıyorum yorganıma
Kollarım sensiz, kollarım yorgun
Korkuyorum! !
Yastığımsa ıslanmış göz yaşlarımla
Sensizliğin zorluğunu, korkusunu yaşıyorum
Göklerde kıyamet, gözlerde kıyamet, yüreğimde kıyamet

Murat Öğmen

Bir Mektup Yaz

Bir mektup yaz bana gönlünce
Köyümün şivesiyle olsun
Bir mektup yaz bana gönlünce
İçine köyümün havası dolsun

Hala akmakta mı meydanda ki çeşme
Yoksa gözlerim gibi onlar da kurudu mu
Hala demektemisin ebaillere uçma
Yoksa onlarda benim gibi yüreğinden vuruldu mu

Bir avuç toprak, bir tutam dağ çimeni
Biraz da kuzu melemesi gönder bana
Ocak başında pişirdiğin çaydan
Fark etmez isi de olsun dumanı da

Temizliğe, saflığa hasretim
Doğallığa hasretim şu çirkef şehirde
İnsanlığa, insaniyete hasretim
İnsaniyete hasretim şu maskeli şehirde

Murat Öğmen

Bir Millet Ki

Acıdan ızdıraptan
Şişmiş gözleri ağlamaktan
Ufukları gözler,gözleri nemli
Bekler bir yığıdı
Şahin bakışlı aslan yürekli

Gamdan kederden elemden
Nasır tutmuş elleri
Konuştukça susturulmuş
Lal olmuş dilleri

Hissizleşmiş dudaklar
Katılaşıp kaskatı olmuş gönüller
Vicdanın yeri artık boş kalmış
Bütün insanlık tuğyana dalmış

Ceddin yadigarına küfreden bir nesil yetişmiş
Ayaklar altına alınmış bütün maneviyat
Yetişen nesil değil meğer ateşmiş
Kan ağlıyor cümle kainat

Bir millet ki kan ağlıyor feryatlarla
Unutmuş aslına uyutulmuş masallarla
Bir millet ki dünyası olmuş artık makberi
O şanlı soylu milletin böylemi olmalıydı kaderi

Murat Öğmen

Bir Tufan ki

Biten aşkların yorgunluğu
Yüreğimin soğukluğuyla koyun koyuna
Bedenim adeta bir enkaz
Ruhum ki tufanı görmüş gibi

Aşk içinde aşk, küçük insanlar
Küçük hikayeler küçük aşklar.
Çelişki içinde mantık, mantıkta tezat
Yeter artık, nerede bir lahza rahat

Gönül közü, şehvet esareti aşk ateşi
Yasak meyvanın hazımsızlığı
Ruhumu yakan kaderin ateş nefesi
Yasak meyvanın karmaşıklığı

Cenneten kovulan, cehenneme alınmayan
Serseri dolaşmalara muhatap bir ruh
Çaresiz, kimsesiz ve yersiz.
Meçhullük içinde garip bir aleniyet
Karmaşadan bi tap düşmüş bir ruh

Al sana esaret, al sana hürriyet
Bir parça huzur, küllen eziyet
Al sana aşk, sevgi, al sana şehvet
Bir parça saflık küllen art niyet.

Murat Öğmen

Bitmesin Bu Sevgi

Sana gelişte bu yollar tkenmiyor.
Tkenmiyor yaklaştıkça özlemim
ştyor bedenimi Afyon'un soğuğu
Ruhumu ise hayalin ısıtıyor.
Yaklaştıkça sana, bin kat artan özlemim
Sana varış hayaliyle doruğa çıkıyor.
Afyon'un ayazıyla titreyen bedenimi
Tüm ateşiyle sevgin ısıtıyor.
Bitsin bu ayrılıklar, bitsin bu zlemler
Ama asla bitmesin, sana olan sevgim
Kapanmasın sevgiyle yollarımı gözleyen
Deniz gözlerin
Gözlerim gözlerinde buluşsun sabahın ilk ışıklarında
En güzel söz "seni seviyorum"
En hoş söz "hoş geldin "dudaklarında.

Murat ğmen

Bu Kadar Zormuydu

Demek bu kadar zormuş sensizlik
Bu kadar yakıcı ve de yıkıcı.
Damla damla akarken acılar kalbime
Bin acıya gar ketti beni sensizlik.

Sevgiden, teninden, sesinden yoksunluk
Kahrın en zilleti vede beteri
Bir tatlı bakışına hasret gözlerim
Bin sessizliğe gark etti beni sensizlik

Aklım firarda, yüreğim prangalı sensiz
Sana uzak gerçeklerdeyim artık
Ruhum tutsak, gönlüm suskun sensiz
Bana yakın yalanlardayım arık

Murat Öğmen

Cemil Cemalin

Cemil cemaline cümle alem hayran
Cümle alem Cemil cemaline seyran
Bir anlık cemalini seyir ömre bedel
Cemiller içinde cemalin bir başka
Cümle Cemiller cemaline hayran
04-11-2003-Anamur

Murat Öğmen

Cezamsın Sen Ömrüme

Bir tebessüm ki seninle kahra döner
Aşk ateşi ki buz yüreğinle söner
Aydınlık günler seninle geceye döner
Bir azapmısın sen benim gönlüme,
Çekilmez çilemisin sen benim ömrüme.

İşleri darmadağın etmekte üstüne yok
Zaten ettiğin her iş de bombok
Seninle, huzur mutluluk zaten yok
Bir kahırmısın sen en güzel günüme
Bir cezamsın sen benim ömrüme

Murat Öğmen

Çocuk

Hep iş çıkışında görürüm onu
Nerede bir kalabalık o orda
Ya sakız satar ya çikolata
Cüceleşmiş bir yüce adeta
Boyu ufak gönlü büyük
O minik gözleri;
Anlatır hayatın acılarını
Bir büyük edasıyla
Korkusuzca hayata atılır
Sokaklar yuvadır ona
Kaldırımlar yatak
Kaldırım taşları yastık
Gecenin al karanlığı ise
Yorgun olur ona
Yanağının bir köşesinde
Tebessümler dona kalmış
Gülmek hayal olmuş ona
Gülse ne fark eder ki
Ağlasa feryadını kim duyar ki
Umutları hayalleri, umutsuzlukla dolmuş
Dalları yaprakları koparılıp yolunmuş
Her kesten horlanıp, sövülüp kovulmuş
Kaldırımlar da açıp solan bir güldür o
Gözleri yağmayı andıran bir buluttur
Fakat ağlamakta yasaktır ona
Her sattığı sakız bir umuttur
Çocuk olmakta yasaktır ona
Tezatlar la dolu bir dünya
Kimi sokakta kimi ana kucağında
Kimi ekmek parası peşinde
Kimi aş içinde

Murat Öğmen

Çocuk Olabilseydim

Eğer çocuk olabilseydim tekrar
Böl böl koşar top oynardım
Eğer çocuk olabilseydim tekrar
Kucaklar dolusu papatya toplardım

Deli taylorı kıskandırırçasına koşar
Dertlerden habersizce yaşardım
Küçücük ellerimle papatya toplar
Kin ve nefret dolu dünyaya saçardım

Eğer çocuk olabilseydim tekrar
Annemin boynuna sarılırdım
Eğer çocuk olabilseydim tekrar
Bırakmamacasına ellerini tutardım

Sarılırdım tüm benliğimle annem gider diye
Öperdim tüm yüreğimle bir daha öpemem diye
Severdim sevmenin en saf haliyle onu
Bu saflıkla bir daha sevemem diye onu

Murat Öğmen

Değişebilir

Zaman akmakta tüm hızıyla
Her şey gitmek te kaçınılmaz sona
Ulaşması gereken noktaya
Kaçınılmaz olan son
Hızla akarak yaklaşmakta
Yavaşlatmak; olabilir, belki
Ama durdurmak; imkansız, asla
Bir çakan şimşek, patlayan volkan
Olaylar mı zaman bağlı, zaman mı olaylara
Eğer bağlıysa olaylar zaman
Değişebilir bir çok şey zamanla
Zaman içinde acılar çekilir çetin
Zaman değil ama acılar değişebilir
Zaman içinde mutluluklar yaşanır güzel
Zamanla mutluluklar kahra dönüşebilir
Değişmek, değiştirmek bizde, içimizde saklı
Her kese göre bir sebep, her kez kendince haklı

Murat Öğmen

Demeyeceğim

Beynin her kıvrımında saklı olan
Tüm sırları teşhir ediver gitsin
Bir çift güvercin kanadında
Prangalarla meçhule uçuver gitsin

Mecnunun çöldeki ayak izinden
Haydi çık aşk yolculuğuna
Zamansız mekanlar da yol alırken
Haydi kavuş aşka

Umutunun şaha kalkıp da
Ansızın yerle bir olduğunda
Yine de umutlu ol demeyeceğim sana
Ve demeyeceğim güzel günler gelecek
Kalbimin yalanladığını
Dilimle doğrulamaya çalışmayacağım
Ama yine de sen umutlu ol
Güzel günler gelecek
Kalbimin doğru olmasını dilediğini
Dilim söyleyecek
Unutma! !
Güzel günler gelecek.

Murat Öğmen

Deniz Gözlüm

Mavi nasıl bir renkti deniz gözlüm
Gözlerinden uzak renkleri unuttum
Denizlerin tuzu teninin teriydi
Bedeninden uzak coşmayı unuttum.

Murat Öğmen

Dönüşüm

Enkarne olmuş bilinci yitik bir ruh ruhlar kafesinde
Binlerce yılın ağır yorgunluğu soğuk nefesinde
Bulut gibi yüklü ve de dolu
Yağmur gibi değişken her seferinde.
Yağmur ki, kah bir özsu yalnız bir kardelende
Yağmur ki, göz yaşı vahşeti görmüş
Bir çocuğun gözlerinde
Kimi zaman bir vahşinin pis kanında
Kimi zaman asil bir güzelin gül dudaklarında
Enkarne olmuş yorgun ruhlar
Yine, yeni, yeniden bir bedeni beklemekte
Yeni beden, belki bir kardelen dağların soğuk zirvesinde,
Belki de bir vahşi, ormanın ürkütücü sessizliğinde.
Kimbilir belki de asil bir güzel
Belki de güzelin kokladığı bir gül
Kimbilir.....

Murat Öğmen

Dört Mevsim Hayat

İki aylık bir ömür nihayetinde
Olgunluk çiçeğın meyvaya dönmesi
Hazan var olgunluğun akabinde
İhtiyarlık o güzelim meyvanın çürümesi
Yeni çiçekler vermek üzere toprağa düşmesi

Murat Öğmen

Dünya

Omrumun ahirinde zahir oldu batin
Bunca zaman aldım bütün mazlumların ahın
Evvelden kaldı bana cümle nadan vahın
Dar olasin yok olasin fena dünya.

Sende buldum sandım zevki sefayi
Saadet sandım sahte hevayi
Tovbekardır dilim dilek ile duayi
Dar olasin yok olasin fena dünya
19/04/2014Cihangir01:00

Murat Öğmen

Efkarım

efkarım sensin senden gayrı bir şey yok aklımda.
bu sebeptendir derin efkarım aslında
efkarıma sebep derin efkarın
bu sebepten efkara giriftarlığım
bu efkar ki pinhandır yüreğimde
bu sebeptendir pinhan ağlayışlarım
bu efkar ki pinhan oddur yüreğimde
bu sebeptendir âzer yanırlarım
efkarınmı hoş yokluğunmu
yokluğunmu boş varlığınmı
bin bilinmezlik bin muamma
yoksa boş olan varlığımı
efkarım yitsin ki efkarın bitsin
efkarım gitsin ki gözyaşımsın
efkarım bitsin ki ateşim sönsün
ya sen yok ol efkardan ya benn
04/03/2015-nişantaşı-18:30
EFKAR: fikirler/tasa kaygı
GİRİFTAR: Tutulmak, yakalanmak
PİNHAN: Gizli
AZER: Ateş, Ateş ayı
OD: Ateş

Murat Öğmen

Eksik Olan Hiçlikti

İçimde tarifsiz bir hüznün
Yıllar öncesinden bir hatıra
Yaşanmışlıklardan arta kalan
Yada yaşanamayanlardan

Hüznün sesidir asıl var olan
Belki bir nedensizlik
Bir boşluktan varlığı yok eden
Meçhul olansa tamlik

Eksik olan hiçlikti
İçimde nedensiz bir boşluk
Gelecekte kalma bir miras
Geçmişin bu günkü çocuğu

İçimde ıssız bir yalnızlık
Kalbimin yitikliğinden belli
Kimbilir kimde rehin yüreğim
Her gelende ona olan hasretle
Bir müjdecisi gibi bekleyişim.

İçimde sessiz bir mahşer
Kükreyen ama sessiz
Haykıran ama dilsiz
Dirilmesini beklediğim ölen yüreğimin
Cismi yok resimde
Tek kalan kuru bir ismi
Öpüşüne hasret kuru dudaklarımda.
01-52 üsküdar 05/09/2010

Murat Öğmen

Ellerim Kanıyor

Ellerim kanıyor acılı
Ellerim kanıyor yaralı, kanlar içinde
Yüreğim var ellerimde
Yüreğim acılar içinde
Damlayan yaş değil, kandır gözlerimden
Hüznün tarihi okunur yorgun yüzümden
Özetidir her bir çizgi yüzümde
Çileli ömrümün
Dilidir her bir çizgi, suskun
Ağlayan gönlümün

Murat Öğmen

Elveda Aşkı

aşk olsun aşkı
aşk olsun aşkı
aşk olsun aşkı
aşk olsun aşkı

Vicdanın yokmu senin
Vicdanın yokmu senin
Vicdanın yokmu senin
Vicdanın yokmu senin

yüregın yokmu senin
yüregın yokmu senin
yüregın yokmu senin
yüregın yokmu senin

hak ettiğini yaşa tek dileğim bu
hak ettiğini yaşa tek dileğim bu
hak ettiğini yaşa tek dileğim bu
hak ettiğini yaşa tek dileğim bu

Elveda Elveda Elveda Elveda
Elveda Elveda Elveda Elveda
Elveda Elveda Elveda Elveda
Elveda Elveda Elveda Elveda

Murat Öğmen

Emek Ver

Varlıkta en kutsal insan
İnsan da en kutsal emek
En güzel emek sevgi adına olanı
Varlıkta insan, insan da sevgi sebebi emek

Sevgiliye, sevgi adına olan emek,
Alın teri kadar saf
Göz yaşı kadar içten
Sevgi için, sevgiliye verilen emek
Ekmek, aş kadar zaaf
Can kadar yürekten

Var sen at sevgi tohumunu yüreğe
Gün gelir tohumlar çatlar açılır
Işık suya gerek yok, emek yeter yüreğe
Gün gelir tohumlar filizlenir saçılır.

Murat Öğmen

Eskinin Yeni Şiiri

Her gün bir öncekinin ya aynısı ya benzeri
Her yeni günün sadece adı yeni.
Her geçen gün ya aynısı ya benzeri
Rutine bağlamışsın sende uymuşsun çağa
Robot edasıyla aynı nakaratın peşindesin.
Uyan,trafiğe takıl işe git patronla atış
Üç beş dedikodu yap öğle molasında
Bir yorgunluk kahvesinin özlemini çek
Özlemini çek soğuk pc karşısında tüm doğallığın
Ve hayal et saatin beş olmasını
Beş olmasını beklerken başka hayaller kur
geçmişe ait yada geleceğe yada şu ana.
Kalbin bir an titresin nerden geldiği belirsiz o duyguyla
Aklına düşsün nedensiz, beklide var olan nedenden habersiz
Eski bir aşkın gelsin hatrına bu keşmekeşte
Geldiği gibi de gitsin hayatın rutin dışısında.
Gel ve git git ve gel her gün her eski gün
Yenileri çoktan hibe etmişsin haberin yok
Uykusuz bir uykuya bırakmışsın ruhunu
Ve ruhunun esaretinde tutuklu kalmış her şeyin
Her eskin her yenin her anın
Onurun,hatıran,aşkın,özlemin,
Bu sebepten gelen her eski gün
Geçmiştir zaten eski olduğu için
Bekleme artık yeni bir günü
Yeni bir baharı yada şafağı
Sadece eskilerin hakkını ver yeter
Eskileri yenilerin kallesliğine kurban etme yeter.

Murat Öğmen

Ey Güzel

Bal dudağından, içtiğim zehir olsa şifadır bana ey güzel,
Çul olup yoluna serilmek şereftir bana ey güzel,
Şenin yokluğundandır bu derbeder halim bakma öyle
Sensiz her anım ise bir kadeh zehirdir bana ey güzel.
Geldiğinde gün doğar ruhuma,
Yokluğunda ise kararır gönlüm.
Kuruyan goncam gülşen olur,
Sensiz glşenlerim ise çöle döner
Ey sevgili, sensizliğe tahammülüm kalmadı artık
Hasta yüreğim her gün ayrılık ateşiyile yanmakta
Gün be gün erimekteyim aşkının ateşiyile
Yanacak ben kalmadı, tükendim senin varlığında
Gelde ay gibi doğ karanlık gönlüme
Dönsn hazan mevsimlerim bahara
Gelde glşenler açsın gönlümde
Dönsn çorak topraklarım nev bahara

Murat Öğmen

Ey Tanrım

Ey Tanrım! ! !
Yak bedenimi,
Yak saçlarımdan göz bebeklerime kadar
Lakin yüz çevirme benden.

Ey Tanrım! ! !
Azabın çetindir bilirim,
Öyle bir azap et ki bana,
Çiğliklerimden kanları dunsun tüm varlığın
Lakin yüz çevirme benden.

Ey Tanrım! ! !
Diplerin dibine, çukurların çukuruna at beni
Ört üzerime milyar yıllık ateş dolu toprakları
Lakin yüz çevirme benden.

Ey Tanrım! ! !
Bir parçamı bin parçaya böl,
Bir parçamı bin bir ateşle sula
Ama ne olur yüz çevirme benden.

Murat Öğmen

Eylül Zamanı

Eylül hep hüznü aşkların zamanıdır?
Eylülde gitmiştin sende dönerim diye
Her ölüm erken ölümdür derler ya hani!
Pekiya, biten aşkların zamanıdır?

Nice şarkılar,şiirler,romanlar vardır
Aşk üzerine,ayrılık zamanı eylül üzerine
Zamanlı zamansız olup biter her şey
Herkesin anlatacağı bir eylül hikayesi vardır.

Ah güzelim kaç eylül geçti ömrümden
Kaç hazanlar yaşadım her eylülde
Kaç yaprak dökümü yaşadım ben
Düşen her yaprak bin yıl götürdü ömrümden

Bilirim uzaktasın şimdi taa uzaklarda.
Yad ellerde bir yabanın elinde
Bilmem sende hala dönmeyi istermisin
Seni hala eylülde beklediğimi bilirmisin.
13-12-2003-Anamur

Murat Öğmen

Fena-yı Layemut

Ruh idim,can idim tanrı da
Sonsuzlukta hem var, hem yok idim
Hem hakikat, hem yalan idim sanrı da
Kalu belada hem var, hem yok idim
11.01.2016-üşküdar-18:00

Murat Öğmen

Gece

Gecedir her şeyi örten gizleyen
Gecedir olmayan cesareti veren
Bir ironidir yaşanan gecelerde
Karanlıktan korkup yine gece cesaretlenen

Gizli buluşmaların mekanı
Gizli buluşmaların tam zamanı
Bu sebepten hem sevilen hem seilmeyendir
Ve bu sebepten vazgeçilmeyendir
O tenhadır gizleyen örtendir
O bilinmezliklere gebe
Bilinmezlikte güzellik hayaldir
V ondadır tüm ahlak
Bu sebepten iki yüzlü davranır insan denen ahmak
Kurt adamdır gündüzde kuzu olanlar
Her şeye rağmen tuzu kuru olanlar
Tuzda, kurulukta yaşlıkta gecelerde mecz olmuş
Belki bu sebepten maskeli insan
Gecenin yalınlığına mest olmuş
İtiraftan bile korkulan her şey onda saklı
V elbet insanın gecede huzur bulması tamamen hakkı
26/07/2011-Üsküdar

Murat Öğmen

Gece Mavisi Gözlerin

Gece mavisidir gözlerin.
Karanlıkta bir Şimşek iŐıŐı
Hece stadıdır sözlerin
lal eder Őakıyan aŐıŐı

Murat Őmen

Geceyim Ben

Geceyim ben
Sevenlerin gecesi
Çünkü aşıklar sever geceleri
Çünkü aşk sever geceleri
Geceyim ben
Saklı ilk ışıklara kadar
Tenhada ve kalabalığın koynunda
Yada kalbinin en kalabalığında
Azat olduğumda ikisinden
O zaman gerçek geceyim ben

Murat Öğmen

Geçmişe Sitem

Kabuk bağlamış yaralarımı kanattım bu gece
Bedenim yaşadığım zamanda tutsak
Ruhum bir bir dolaştı geçmişte
Yeniden yaşadım çocukça mutlulukları
Yeniden yaşadım adamca acıları
Ve bir çocuk gibi ağladım
Vede binkez kahroldum adamakıllı.

Kanattım yaralarımı bu gece pişmanlıklarla
Gözyaşlarım suladı gönül yaralarımı
Geçmişe dönebilmeyi diledim umutsuzca
Geçmiş adına yaptım yakarış ve dualarımı
Saat onikiyi çoktan geçmiş biliyorum
Farkındayım bal kabağına dönüşmüş her şey
Bozulan bu sihre öfkeli feryattayım
Yoklukla eş değer mazideki her şey.
08-05-2004-Anamur

Murat Öğmen

Gerçek

Uykudan gözlerimi açınca
Annemi görüverdim
Annem bene gel deyince
Kucağına koşuverdim

Tutunca annemin ellerinden
Uçarcasına koşuverdim
Çıkınca elleri ellerimden
Tepetaklak düşüverdim

Meğer ne çokmuş çukurlar
Bulamaz oldum düz yolu
Hemde ne çokmuş kurtlar
Kaptırmışım elimi kolumu

Bülbüller gelirdi bahçemize
Bende hemen gül oluverirdim
Kargalar gelince bahçemize
Korkar hemen soluverirdim.

Meğer ne azmış bülbüller
Bahçemizde güller bitmez oldu
Hemde ne çokmuş kargalar
Bülbüllere gül düşmez oldu.
09-02-1997-Denizli

Murat Öğmen

Geri Dönelere

Gidişleriniz kendiniz içindi
Hep gönüllü gittiniz gönlümden
Gidişleriniz bencildi
Hep gönüllü gittiniz benden
Onca ısrara yalvarışa rağmen
Sizdiniz hep terkeden.
Neden şimdi geri dönüşler
Simdi ağlamakli giderkenki gülüşler.
Gittiğiniz gün ölmüştü sevginiz
Diyememki tekrar hoşgeldiniz.
Maziden beri hep bilirim
Gidenler bir gün döner
Giden kalp sadece maziyi sever.
Kalan bendim giden sen
Kusura bakma sevgilim
Dönsende ben dönemem
Ölen bir kalple yeniden sevemem
Besiktas-17:35 5haziran2014

Murat Öğmen

Git Artık

Unutmak adına severken yabancı tenleri, yinede hep senin kokun vardı tenlerinde. Teninden uzaklık, kokundan uzaklık. Ama yuregimde mutlak bir yakınlık. Neden bunca zAman sonra bile hep sen. Yine sen. İllede sen. Git artık yuregimden, bedenimden gittigin gibi. Gitki bu alevli aci bitsin. Git ve bırakma bir daha kokunu hic bir bedene

Murat Öğmen

Gitme Aşkım

Sende gidiyorsun ne yazık.
Bitmezmi kaderimde bu gidişler.
Her gidişte bitişler,tükenişler

Sende gidiyorsun,
Gitme diyorum sana nefesim yettiğinde,
Yetmiyor nefesim,
Yüreğimin gitme dediğinde.

Ne kolay gitmek,
Yada hiç kolay değil.
Bitmekte öyle canım
Bitmiyor bir anda hiç bir şey.
Sevgide,acıda,özlemde.

Kaç gidişlere şahittir şu gözler
Kan kızılıcak yaşlar içinde.
Senin gidişin başka,
Gözlerimde gidiyor durmuyor bende.
Tekmil bedenim ruhum senken
Nasıl duru onlar sen giderken?

Gerçekle rüya arasında
İnce bir çizgi tüm yaşananlar.
Sen gidiyorsun ya..
Gidişinle hiçliğe düşüyor yaşananlar.
Gitme sende gidenler gibi.
Son bitişim olmasın gidişin
Anılarımız yaşasın gerçekliğimizde
Bitmesin tükenmesin,
Benliğim,senliğim,bizliğim.
Gitme.....
Gitttmeeee! !

Murat Öğmen

Gittin

Sen gittin...

Damardan kan,yürekten can,tenden ruh gitti.Tüm yaprakları dökülen kuru bir ağaç.An kadar kısa bir zamanda hazanı yaşadı tüm benliğim.

Sen gittin... kuşların ötüşüydü senle giden,çiçeklerin kokusu,doğansa karanlıktı güneş adına. Sen gittin...Gül kokulu nefesin sevgi dolu,hayat dolu sesin gitti.

Sen gittin...hayalden umut,umuttan hayal gitti.Hayat sebabim,varlık timsalim, varlık adına tüm varlığım gitti.

Çocuksu hayallerimi süsleyen bir yıldızdın büyüklerin acılı karanlık dünyasında.Sen gittin,içimdeki çocuk gitti,süslü yıldızım gitti.

Damladan deniz,damladan bulut gitti.Çorak topraklarda çorak bir yürek nasıl yeşersin sensiz.Sen gittin, yeşil,mavi hayat rengim gitti.

Serseri dolaşmalara muhatabım ilkkez.Sensiz sokaklar ve sensiz ben. Sana ulaşan yollar, sende gelen yollar gitti.

Varlığında,sana kavuşmanın sevinciyle yazılan,yokluğunda ise özlemle yazılan aşk şiirlerim vardı. Sen gittin, sözüm,dizem,şiirim tüm alfabem gitti.

Sen gittin...

Murat Öğmen

Gizli Aşkım

Gizli aşkım yasak meyvam
Ömrümü adadığım acılı sevdam
Balım,şekerim,baldıran zehrim
Hayat kavgasında savaştığım belalım.

Aşikar oldu aşkım artık.
Cümle varlık bilir sevdamı.
Sana olan umutsuz aşkımı.
Daldaki üşüyen serçeye sor,
Yada gökte süreyya yıldızına.
Bilirim belki sormak zor,
Ama sen yinede sor
Sorki bilesin
Sorki gülesin
Anlayasın aşkımı,aşkını.
Ama aşikar oldu aşkım artık
Her bilinen gibi kalmadı kıymeti.

Bedeninde ruhunda helaldir bana
Dokunamadığım onca zamana inat
Cehennem gibi yandığım zamanlara inat.
Kaygısızca,korkusuzca dokunabilirim
Sevebilirim her yerini titreyen ellerimle,
Ve öpebilirim saatlerce seni,
ölüp ölüp dirilebilirim seni öperken.
Hayal benim değilmi,
Aşikar aşkımı, hayalimde istediğim gibi sevebilirim.

Ellerinle bana sunduğun
Yada ellerinde bulduğum
Bal yada baldıran
İnan önemi yok ne olduğunun
Senmiydin,benmiydim kanan
Yoksa kimdi bizi kandıran.
Umrumdami içtiğim baldıran
Umrumdami dudaklarındaki bal.
Çok kez aşkın körlüğüne kandığım doğru,
Ama bil ki sana kanamadığımda doğru.
Bedeninde ruhunda helal ya
Aşikar aşkımı hayalimde
Severim artık,
Kanarım artık
Sanada,yalanlarada,aşkada.
Kime ne.

Senin için yaptığım bu savaş
Tanrı için yapılandan berii değil.
Sadece senin içinde değil.
Neye yarar kaybettiğim
Yada kaybettiğin
Netice, hüsrân ve yıkılmışlık
Kaybettiklerimiz ise

Yeni aşklara sermaye.
Hoş geldin hayalimdeki aşk
Elveda gerçeğimdeki sevda

Murat Öğmen

Gözlerinden Gördüğüm

Gözlerinde ki baharı görmek isterken
Kurşundu gözlerinden akan kalbime.
Bir buz dağı kadar soğuk,
Bir o kadar ürkütücü.

Umarsızlığın çıldırtıcı bir dehşet
Ölmüş sevginin yansımasıydı.
Yalvarmaklı ağlayış eritmedi buz dağını
Ölmek böyle bir şey olsa gerekti.

Ne kadar da yabandı yabancıydı bakışların.
İlk kez tanışıyorduk senle adeta.
Öylede zordu ki bir yabancıyla sohbet
Bir ölü kadar duygusuzdu bakışların.

Murat Öğmen

Gülden Güzele

Gülüşün bülbülü kıskandır gülü ağlatır.
Gün yüzün güneşi kıskandırır günü ağlatır.
Karanlığıma gün, çorak kalbime gülsün
Gülde; çekemeyenler ağlasın, ağlayan kalbim gülsün

Gül, gül ki gülümsesin sana hayat
Gül, gül ki gülüşünle bulur hayat
Gül, gül ki acılar tebessüme döner
Gül, gül ki gülüşünle gülşene döner

Gül, GÜLDEN den bir parça
Gülün varlığı GÜLDEN den
GÜLDEN siz gül, gül olmaz
GÜLDEN siz gül, gül kokmaz.
Güller GÜLDEN den alır kokusunu
Güller GÜLDEN siz açmaz.
Güller GÜLDEN den alır kokusunu
GÜLDEN siz güle bülbül konmaz.

Murat Öğmen

Güzel Hayat

Hava açık bol güneş var ne güzel
Birde esen serin serin rüzgar
Ihlamur ağaçlarının kokusundan
Sarhoş olan dumanlı başım
Denizin mavisiyle kendine geliyor

Murat Öğmen

Hayaldeki Sevda Gerçekteki Dost

Hatırlamıyorum nasıldı tanışmamız
O ıslıl ıslıl gözlerinle karşılaşmamız
Belki güzel belki de acı günlerin başlangıcıydı
Simsıcak gözlerinle bakışmalarımız

Umut doluydu hayat doluydu o hoş sesin
Şen kahkahalarla hayata can veriyordu nefesin
Kucaklıyordun tüm dünyayı bütün varlığıyla
Kucaklıyordu seni insanlar gönlündeysin herkesin

Seni kendime ne kadar da yakın buluyordum
Senden beni bende seni görüyordum
Yaklaş ona, yaklaş diyordum fikrimce
Yaklaş ve gör gerçeği
Sanki sen hep kaçıyordun
Belki benden belki kendinden
Peşinden koşmaya değer diyordum fikrimce
Git peşinden git ve gör gerçeği

Bunca zaman gittim peşinden
Kimi zaman gerçekte kimi zaman hayalinden
Düşlerimde o kadar güzel ve temiz bir yerdin ki
Gerçeğe ulaşmak korkutuyordu çoğu zaman hayalinden.

Bir kasım akşamıydı plansız görüşmemiz
Belki gene bir kasımdı plansız tanışmamız
Ne kadar da mutluydum sana gelişte, sana varışta
Kaderin bizim için olan planından habersiz

Seninle yaşanan her an çok güzeldi
Güzelden öte bir ilkti ve de çok özeldi
İlk kez seninle baş başa ve yalnızdım
Ama biliyordum her güzel bir gün mutlak biterdi

Aklından neler geçiyordu bilmiyordum, korkuyordum
Gözlerinden okumaya, seni çözmeye çalışıyordum
Hislerimiz aynıymıydı, aynı şeylerimi düşünüyorduk
Bunları bilememek beni eritiyor çıldırıyordum

Her şeyi tetikleyen küçük bir sakızdı
Belki çok gülünç beklide çok acı
Şu an bunu anlamak çok zor
Denildiği gibi zaman her şeyin ilacı

İlk öpüşte inanmadım tüm olanlara
Uzatmıyorum, şu an olanlara da inanamıyorum
Ömrümüzü hep keşkeler mahveder
Yeterince keşke yaşadım acılı ömrümde
Artık keşkesiz bir hayat istiyorum
Her şeye rağmen seni seviyorum
Hayalimdeki sevda
Gerçeğimdeki dost.

Murat Öğmen

Hayatımın Rengisin

İsyanım yağmurun yokluğuna
Kahrım bereketsiz bulutlara
Ne yağmur güldürür ağlayan yüzümü
Ne tufan söndürür yanan gönlümü
Yağ gözlerime hasret ile
Yağmur gözlüm.

Öfkem kudurmuş hırçın dalgalara
Nefretim denizin boz bulanıklığına
Bu sebepten kızarım renksiz denize
Ne yeşilde ne mavide kara gönlüm
Dalgalan gönül kıyımında sevginle
Deniz gözlüm

Sitemim ayın parlak karanlığına
Yakamozun sönük ışıltısına
Küçümsemem se yıldızların uzak ışığına
Ne parlak dolunay nede uzak yıldız
Doğ ruhuma ışığınla
Ay yüzlüm

Lakaytlığım, şarkının şiirin yavanlığına
İçi boş süslü sözlerin yalanlığına
Hasretim gerçek sevginin yalınlığına
Ne önemi var şarkının, şiirin sözün senden başka
Söyle sözünü aşk ile ruhuma
İlah sözlüm

Murat Öğmen

Hayatın Keleplerini

Mekanlar zamanda,zaman mekanda mahkum. Kırılmıyorum hasret zincirlerini. Bunca özlem çekerken sevgiliye, hayatın kaçınılmaz keleplerini bileklerimde.

Sana sen kadar yakın hissederken; bin ışıklı uzaklıkta olduğun tezadı ruhumu içten içe yakıp kavuruyor. Yitirme duygusunu,kavuşamama duygusunu böylesine sarsıcı hissetmedim bu güne kadar. Zaman ve mekan sanki seni söküp alıyor benden. İsyan etmek ise imkansız olduğu kadar işe yaramaz da. Sesime vereceğin bir ses, bu dar dünyamda en güzel ses ve nefes.

Murat Öğmen

Hep Sen

Kime baksam senin yüzün
Ne konuşsam hep senin sözün
Gül yüzlü güzelim senden ayrılalı
Bittim, tükendim kül oldu özüm.

Her aşk şarkısında sen varsın
Her şiirde senin adın
Nağmeler içli içli seni fısıldar
Gül yüzlü güzelim senden ayrılalı
Gönlüme saplı bir hançer gibi kaldın.

Uzaklardayım artık sen daha da uzaklardasın
Bıraktım gönül yaramı artık gönlünce kanasın
Cehennemde yansın bu gönül küllere bulansın
Ahh gül yüzlü, gül gülüşlü güzel sevgilim
Kadrini bilmeyen bu gönül kapısı
Mahşere kadar kapansın.

Murat Öğmen

Her Ayrılık Zordur

Her zaman zordur ayrılıklar
Yaşamak zordur ayrılıkları
Ya ağırdan alırsın ayrılık anını
Ya bi o kadar acele
Her ikisi de acıyı azaltmak için değimli?
Her bakışta bir yaş daha belirir
ruhun aynası gözlerde
Acının tadı belirir titreyen seslerde
Bir bir takılan kollarına
Hayatın prangalarıdır.
Hayatın ayrılık görmez gerçekleri
Sevgi kuşu, ayrılık kurşunuyla
Vurulmuş yatar yaralı yürekte
Her ayrılık zordur!
Candan
Yürekte
Sevgiden
Sevgiliden
Her ayrılık zordur
Zorluklarsa hayatın gerçek prangaları.

Murat Öğmen

Hiç Hain Olmadım Ben

Hiç hain olmadım ben
Aldatmadığım için seni
Kör olduğun için gözlerim
Bilemem hiç hain oldun mu sen
Senin körlüğün geçti mi bir an

Hırsızda olmadım hayatımda
Çalmadım hiçbir kalbi
Ve de vermedim gönülsüz kalbimi
Alanlar istekliydi her zaman
Bense bilerek verdim kalbimi.

Ve hayatımda hiç katil olmadım ben
İlk kez yaşayacağım bu hissi
Bir çok ilki senle yaşadığım gibi
Bu akşam öldüreceğim içimdeki seni,
Senden olan her şeyi,
Daha da ötesi belki kendimi.

Ne yırtacağım resimlerini,
Nede sileceğim telefonda ismini.
Kalsın hepsi yerli yerinde
Güzel günlerin eseri,
Mutlu anların tek şahidi.
Ne o resimdeki sensin şimdi
Nede telefonda isim senin.
Dediğin gibi;
Yabancıyım sana
Yabancısin bana,
Ne varsa kalsın eskide olan
Yenilire yer yok görüyorum
Ne senin yüreğinde
Ne benimkinde.
Hayatımda hiç katil olmadım ben
İlk kez yaşayacağım bu hissi
Kalbim ağlayacak ama duymayacağım asla
Bu gece öldüreceğim içimdeki seni
Sendeki beni,sevgimi

Murat Öğmen

Hiçliğe Özlem

oturmuşum sahile
hemen kıyısına ilişmişim sahilin
içimin deryasına karışmasın diye
şarabım,şehvetim ve hüznümle

dilimde eski ağdalı şarkılar
kulağımda ölen aşkların ağıtları

kalbimi tuzlu suya koyuyorum
ciğerlerimse çoktan soluksuz derinlerde.
çaresizce ölümün huzurunu arıyorum
gerçeğin hakikat olduğu hayallerimde
o mutlak karanlıkta kaybolmayı
o mutlaklıkta zerre zerre yok olmayı
diliyorum
17/09/2021-- 20:47 mersin

Murat Öğmen

Hoş Bir Sodaymış Kalan

Bırak geçip gitsin zaman akışında
Zamanın zenginliği zamana bakışında
Madem yok şansın zaman karşısında
Bitir zamanı zaman seni bitirmeden.

Yaşanan her an mazide kalıyor
Gülsende ağlasanda zaman akıyor.
Öyleyse gül sende bak zaman yitiyor.
Gül zamana karşı o seni ağlatmadan

Kalan nedir bu güne öncekilerden
Duran nedir geçen zaman içinden
Hoş bir sodaymış sadece geriye kalan
Hoş bir sada bırak sende, zaman sesini almadan.
02-06-2004-Anamur

Murat Öğmen

Hoşgeldin

Gecelerin ardından yine sabah geldi
Hazan vurmuş gönlüme bir nev bahar geldi
Dağıldı karanlık bulutlar, aydınlandı umutlar
Gönül köşküme güzel bir sultan geldi

Lal olan bülbül şakıdı o gülün aşkı ile
Ferah buldu artık şu gönlüm o sultan ile
Filizlendi umutlar çiçek açtı ümitler
Gönül bahçemde güzel bir gülşen açtı

Matemleri unuttum, karalar yok, değilim yasta
Çok açılar çektim inan bu hususta
Yüreğim buruk, ruhum kırık, kalbim hasta
Derdime derman bir tabip geldi

Cehaletin zinciri vurulmuş boynuma
Bin kasıt bin tuzak kurulmuş her oyunuma
Hep sansür vurulmuş okuruma yazarıma
Beni okutacak güzel bir muallim geldi

Naziktir tüyden ipekten şu insan kalbi
Kırıldı kırdılar şu narin kalbimi
Tar-u mar olan virane yüreğimi
Tamir edecek mahir bir mimar geldi

Uzadıkça uzadı tükendi ümitlerim
İmkansızlıkların içinde imkansızdı dileklerim
Ters yüz olmuş çarklarım bütün feleklerim
Dileklerime el cevap bir dilek taşı geldi

İnancım kalmamıştı ne dünyaya ne insanlara
Kalbim sığmazdı ne köşklere ne saraylara
Acılarım sığmazdı ne yıllara ne asıllara
Derlerime derman bir deva geldi

Bilirmisin ki sözler vardır söylenemez
Nice duygular vardır ifade edilemez
Nice sırlar vardır çözülemez
Bütün benliğimi bilen bir ben geldi

Murat Öğmen

İçimden Geçtin

yine içimden geçtin bir deniz gibi
bu çöl akşamında susayan gönlümden.
geçtin gittin haberin bile olmadan
kalmadı yine senden geri hasretinden gayrı bir şey.
geçişin susuzluğuma çaremi yoksa yangınım alevmi bilemedim.
içtikçe denizi,içtikçe seni
kandım sana derken daha bir yandım sana
belki kandiğim doğru yalanlarına.
ama asla sana kanamdım doyamadım.
bir dahaki geçişin mutlak bir yangın yerine döndürecek bedenimi
yanmakta güzel sönmemekte senin için
işte bu sebepten diyorumki ben
seni sevmişim seni sevmişim.
03-08-2012-üsküdar-02:48

Murat Öğmen

İktiza i Fıtrat

Olmalı artık bu işin nokta-i müntehası
Bitmeli artık etmeden yarına tehir
Bu günden başlamalı dolmadan ömür tası
Kabza-i can için Azrail etmez işi tehir

Terakkiye müsaitsin hemde meleklerin fevkinde
Tedenniye na müsait ol hayvanatın indinde
Makamat-ı uhreviyeyi kazanmak için çalış dur
Ümmet-i Muhammed'in istikamet yolu budur.
Tuluu et nefsinin zulûmatına
Grub etme şeytanın tuğyanına
Daim cihad eyle sen nefs-i emareye
Vasil olmak istersen eğer rızayı ilahiye

Mahbub-u ebediyeye yönel rücu etme sakın
Çün bütün mahbuplar fanidir bil ve tavrını takın
Tevcii et bütün muhabbetini cemalullaha
Şükret nimetlerine nankör olma Allah'a

Derc edilmiş fıtratına insanın, ebedi istemek
Vermek ister,yoksa vermezdi istemek
Vaad etmiş beşere hayatı bakiyi
Hulful vaad etmez haşa, verir ömrü bakiyi

Kalkasa ecdat ayağa bu gün makberinden
Zanneder gelmiş firenk memleketine
Bakar nesle kalmış mı hiç eser kendinden
Utancından girer taa en derin makbere.

Murat Öğmen

İnanıyoruz

İNANİYORUZ

İnanır insan, inanmak ister
İnanmak ister, inanır insan
İnanır tanrıya,
Aşka
İnsana
Barışa ve huzura
Hep bir umut içindir
Hep bir huzur içindir
Ve inanır insan inanmasa da

Hayaller saklıdır inandıklarında
Aslında inandığı hayalleridir
Kavuşmak Tanrıya
Aşka
İnsana
Barışa ve huzura
Ve inanır insan inanmasa da

Sınanır her daim elbet
Tanrıya inancın şeytanla
Barışa inancın savaşıla
Aşka ve insana inancın ihanetle
14.02.2017üsküdar00:09

Murat Öğmen

İnsanlık mış

İnsanlık mıydı bu katle sebep
İnsanlık adına işlenen cinayet
Korkularından kaçan aciz insan
İnsaniyetten mahrum zavallı hayvan

Bir ahh tı çıkan sessizce dudaktan
İçli mi içli bir. ses taa yüreklere işleyen
Sessiz bir sesle haykırış
Sonsuz semaya yayılan

Pelesenk olandır dile sevgi
Nede riyakarca nede sıradan
Üç kuruşa satılan adi bir mal
Sözde pahasız, gerçekte bedelsiz

Murat Öğmen

İpil ipil

Ben bir sahil
Sense bir dalgaydın kıyılarımda
Bir gün olsun bırakmadan tuzlu dudaklarınla
Operdin tüm bedenimi ipil ipil
Gecenin en karanlığında

Murat Öğmen

İsm-i Mecz-i Ruh

Adın, adımdandı aynı
Adım gibi bendedin
Tek ruhtuk ayrı bedenlerde
Ben ondan o bendendi

Adım adım yürüdüm senle aşka
Bu yolda bir an bile tökezlemedim.
Senle yaşanan her şey bambaşka
Adım gibi aşıkardı aşkım hiç bir şey gizlemedim.

Özledim bi tanem deniz gözlerini
Riyadan uzak çocuksu sözlerini
Ne kadar dayanırım bu hasrete bilmem
Özledim sığındığım sütliman deniz gözlerini.
22-04-2004-Anamur

Murat Öğmen

İstanbul da Aşk

Henüz düşmemişti cemreler
Toprağa,havaya,suya
Düşmemişken gönül bahçeme
İklim daha karakışken gönlümde
Aylardan mart ken,
ve dahası
Martın henüz beşi olmuşken
Düşen neydi gönlüme
Cemreden öte bahar müjdesi
Belki de bir cennet bahçesi
Yada yedi katlı göklerden
Yedi tepeli şehre
Kış olan gönül bahçeme
Bahar için gelen İSAydı belki

Aziz İstanbul değilmiydin şarkılar boyu
Cefasıyla sefasıyla
Kiskandıran aşklarıyla
Benimde AZİZİMSİN artık
Sende,oda
Bu yaşattığın en güzel aşkla

Süregelen bu yalnızlık çölünde
Bir kum kadar yalnızken
Gafletin en büyüğümüş
senden habersiz
sensiz
yaşama zannıyla yaşamak.
Meğer kaderimde şükür ki buda varmış
Senle zan olmadan hakiki hayatı yaşamak

Sürmeyecek bu yalnızlık artık
Bir başınalık yok
Ey sevgili diyorum ki sana!
SÜR,YANI; uzak et yalnızlığı kalbimizden
SÜR,YANI; yakın et sevgiyi kalbimize
SÜR,YANI; sevgimizden gayri her şeyi
Atalım hiçliğe
Bir, biz olalım varlık adına
Bir, sevgimiz olsun sevgi adına
Aziz İstanbul da
Bundan böyle İstanbul aşkımızın şehri olsun
Okunan tüm aşk şarkılarıysa
Sadece ikimiz adına.

12-03-2006
İstanbul

Murat Öğmen

İstanbulda Aşka Reddiye

Henüz yoktu ortada yalanlar
Dilde,yürekte,gerçekte
Yokken ortada tek bir yalan
Kalbim tertemizken daha
Aylardan mart iken
Ve dahası
Martın henüz beşi olmuşken
Bu kabus neydi hayatımda
Kabustan öte karabasan
Bekliden cehennem azabı
Binbir kapılı cehennemden
Masum yüreğime
Acılılı gönül bahçeme
Azap için gelen Zebaniydi belki

Çirkef İstanbul değilmiydin asırlar boyu
Kahriyle,azabıyla
İğrenç yalanlarıyla
Benimde çirkefimsin artık
Senden,oda
Bu yaşattığın en büyük yalanla

Süregelen bu yalnızlık çölünde
Bir su kadar safken
Gafletin en büyüğüymüş
Seninle tanışmak
Senle
Ondört ay yaşadığımı sanmak
Meğer kaderimde şükür ki bu da varmış
Senden kurtulup,uzaklaşmak

Sürmeyecek sen ve yalanların artık
Senle olmak yok
Ey yalançı diyorum ki sana
SÜR,YANI; uzak ol kalbimden
SÜR,YANI; yakın olsun sensizlik
SÜR,YANI; paylaştığımız her şeyi
Atalım hiçliğe
Bir kendim olayım gerçeklik adına
Bir dürüstlük olsun gerçek adına
Çirkef istanbulda
Bundan böyle İstanbul gerçekliğimin şehri olsun
Söylenen tüm yalanlarsa
Sadece senin adına

25-05-2007-22:22
İstanbul-fındıkzade

Murat Öğmen

İstanbulda İlk Kışım

İlk kışım bu,İstanbul'da
Hem bedenimin hem ruhumun
Hayata olan tutkumun,umudumun ilk kışı
Bu yağansa ik kar İstanbul'da
Varoşlara,plazalara,caddelere,ormanlara
Tatılmış okullar yarın
Öyle söyledi haberler
Tatil yapacakmış çocuklar.

Peki ya çocuk olan adamlar,
Onlar içinde tatilmi?
Onlarda oyun oynarlarmı ki?
Onların içindeki çocuk,
Yoksa sadece ağlarmı?

İstanbul'a yağan ilk kar
Ne çok ilkler doğurdu bana,
ve ne ilklere gebe daha.

Senin olduğun yerlerde yağıyor mu?
Düşen karları izlerken,
İçindeki çocuk oynuyormu?
Yoksa benimki gibi ağlıyormu.

İlkler ve sonlar senleydi hep
Bu sebepten her ilki sana bağlayışım
Bu sebepten,bunca zaman sonra bile,
Her ilk ve sonda,
Çocukça ağlayışım
Adamca ağlayışım.

Murat Öğmen

İşte Böylece Geçiyor Hayat

Zaman nelere gebeymiş meğer
Çoğu zaman sancılı oluyor getirdikleri
Tahminlerden uzak planlardan uzak
Ve çoğu zaman kurulmuş sinsi bir tuzak

Hayatın akışı, anahtarı dizgini kimin elinde
Anahtarlar hep güzellikleri açmıyor ne yazık
Tanrının eli oluyor kimi zaman ellerimiz
Sinsi tuzaklar ruhumuzun derinliklerinde

Gül diken ellerimiz baş kesebiliyor
Yerle yeksan ediyor bir gönülü
Tarumar ediyor yada bir gül bahçesini
Ve yaptıklarına bir kılıf buluyor.

Ve böylece tarih tekerrür edip gidiyor
Gülüyor kimi zaman insan
Ve çoğunluğunda ağlıyor
Böyle gidiyor işte hayat
Ve bir gün gül bahçesinde
Yada bir vahşinin ellerinde
Muamma hayat son buluyor.
12-06-2008
Saat:21:40 çengelköy

Murat Öğmen

İşte Geldim

İlık ılık nefesin gibi bahar rüzgarları fısıldadı usulca seni
Öylesine arzulu,öylesine şiddetli özlendin ki.
Geceler boyu özlemlerime katık ettim hayalini
Dedin ya hani bu bahar gel diye,
geldim buradayım, aç uykulu gözlerini.
10-03/2014-Nişantaşı-15:00

Murat Öğmen

Kadehimdeki Şarap Değil

Bakma öyle
Kadehimdeki şarap değildir.
Tüketilen bir ömrün kırıntıları
Yıkılan aşkların kalıntılarıdır.

Kadehte duran kırmızı,şarap değildir
Bu ömrün kanayan yanları
Can çekişen aşkların gözyaşlarıdır.
Anamur

Murat Öğmen

Kader

Ezelden mi bellidir kaderimiz
Yoksa bizmi yazarız ellerimizle
Sayılıdır aldığımız nefesimiz
Bizmi boşa harcarız boş heveslerle

Burası ve ötesi
Sonrası yada öncesi
Basitlik içinde bilmece
Bilmece içinde basitlik
Çözersen budur kader.
0412-2003-Anamur

Murat Öğmen

Kaderim ol

Kaderimi paylaş benimle
Alın yazım yazgım ol
Kederimle,sevincinle
Sadece benim ol.

Sevginin gerçekliğinden
Uyandır geçmiş hayallerden
Tükenmiş, tükenmeyen umudum ol.
Tükenmeyen sevgiler yapalım
Yine,yeniden
En saf sevgimizden

tufanım olma sende acıtma benliğimi
Az da olsa sürsün sevgin
Kırma kalemimi sende başkaları gibi
Çisil çisil ıslatsın yüreğimi sevgin.

Murat Öğmen

Kalbim Dem

Hiç lal olmadı dilim
Aşkın kollarında
Hep güzeli söyledim
Hep güzele söyledim.
Hiçbir dem kan akmadı
Ne dilimden
Ne gönlümden
Hep sana söyledim
Hep bize söyledim
Yalnız, hep bendim biz olan
Sana göre hep yalnız sen
Dem bu dem kalbimde dem
Bu sebepten
Dilimde
Gönlümde
Bizziz bir ben
Dem bu dem kalbimde dem
30/12/2013/Üsküdar saat:04:55

Murat Öğmen

Kara Şehir

Karlar yağar Ankara'nın kara bağrına
Bir köşe başında çocuklar ağlar
Karlar yağar Ankara'nın kara bağrına
Kara bulutlar bu Şehre kar yağıp ağlar

Bir çocuk ki taş çatlatan soğukta
Elleri donmuŐ olarak mendil satmakta
Belli ki yüreğinin sıcaklığı ısıtıyordu onu
Belki bu sebepten ayakta kalabiliyordu

Sokaklar kimsesizlerin evidir bu Şehirde
Yalpalayarak tutunacak bir dal ararlar
Kimsesizler bir sandal dır bu azgın nehirde
Tam bulduk dedikleri dallar tek tek kırılırlar

Bir kurŐun sıksam acıya acı ölmez elbet
Sabretmek tir elden tek gelen
Sabredendir acıyı tek bilen
Acıya kurŐun sıkılacak zamanlar gelir elbet

Bu Őehrin adı Ankara
Yürekler hem soğuk hem kara
Bu bahar olmadı belki gelecek bahara
Yüreklerin çiçek açtığı bir gün gelir

Murat Öğmen

Katran Karası Ruhumdaki Umutlar

Umuda yelken açan gemimin rüzgarı tusak susuz denizlerde. Kanadı kırık martılar gözyaşları içinde, kuruyan umut denizine ağlamakta.

Bir babil münecciminin haber verdiği tufanı yaşıyor yorgun ruhum. Gözlerse yorgun düşmüş dehşeti görmekte. Yıkılan hayat köprüleri, körpecik umuda gidenlerin yolunda bir cehennem çukuru.

Özlemlerle bakan bir göz,sevgiyle söylenen bir söz yok. Sıfır noktasında mutlak değerleri yaşarken bir bir, mekandan habersiz gerçek zamandan yoksun bir ruhta bin ruhun kirli izi. Umuttan yoksunluk,sevgiden yoksunluk,güzelden yoksunluk.

Sen dinle sessiz seslerimi diğer yanımda, hayat tadım,baharda çiçek dalım. Kapa gözlerini, kapat ruhunun pencerelerini, çekil bu karmaşadan bu kaostan zamansız bir zaman kadar meçhul mekanlara ve bekle gün ışığının girmesini gönül pencerenden ve uyan hiç uyumamak, bir daha dehşet kabusları görmemek üzere.

27-04-2003-Babaeski

Murat Öğmen

Keşke

Keşkelerle geçer bir ömür
Bin pişmanlıklar içinde
Her dem keşke diye atar kalp
Keşkelerle bir ömür çürür

Hataların özetidir keşke
nedametın bir ifadesidir
yeni başlangıca arzudur keşke
İyiye güzele özlemdir.

Keşkelerle yargılanır nefis
her an vicdan mahkemesinde
çarptırılır en ağır cezaya
yüzü kızartlayan o leim nefis

Bir kurttur keşke
Beynin en küçük hücresinde
Kemirir her an beyni
Yakar ruhu ateşler içinde

Kap,ruh ve dil
vird edinmiştir bu sözü
İnsanlığın fitratıdır
Pişmanlıktır özü.
13-05-1996-Denizli

Murat Öğmen

Kız Sen Ne Oropusun

Kız sen ne oropusun
Nasıl da bilirsın can evinin kapısını
İşveli tavrınla bir bakar
İçin için köz gibi yakarsın erkekleri

Kız sen ne oropusun
Nasıl da dönüp dönüp baktırırsın
Kıpır kıpır olur insanın yüreği
Kan damarlarda durmaz olur
İçmeden sarhoş edersin erkekleri

Kız sen ne oropusun
Genlerinde mi var bu işve bu naz
Havva anandan mı kaldı bu miras
Boy vermiş diri diri elmaların
Avuçlarını terletir erkeklerin

Kız sen ne oropusun
Bir yürürsün arzı endamınla
90-60-90 şiddetinde sallarsın arzı
Süzülürsün boyunla posunla
Yürekleri ağzına gelir çapkınların
Kız sen ne oropusun sen

Murat Öğmen

Kim

Ben benimle seni bildim,
Seninle beni.
Sende benliğim gitti,
Bende oldu senliğim.
Sen benimle seni bildin,
Benimle seni.
Bende senliğin yitti
Sen oldun Őenliđim.
Sende beni bulmuŐken,
Bendeki ben sen oldun.
Ne ayrılık ne gayrılık kaldı
Çoklukla yek,
Yeklikle bir oldum.
08/04/2014besiktaŐ-17:18

Murat Öğmen

Kimbilir

Ölümüm gelir akılma zaman zaman
Nerede? Nasıl? ve Ne zaman
Rahat bir döşekte
Yada iğrenç bir çöplükte
Huzur içinde gülümseyerek
Belki de ızdırap içinde sürünerek
Günün ilk ışığında
Korkarım, gecenin en karasında
Kimbilir.....?
Aşklarım gelir aklıma aniden
Kim..? Kiminle..? ve Neden?
Bir masum sıcak bakış
Bazen bir riyakar soğuk kaçış.
Küçük bir sözle kalbi titreten
Yaşamın özüydü, sebebiydi mutluluğun
Yada sebebiydi, aç gözlü bir doyumsuzluğun
Bilirim..! ! !

Murat Öğmen

Kokun sinmiş

Ellerini kokladım gün boyu
Kokun sinmiş ellerime
Dudaklarım hala ıslak hala sıcak
pşn sinmiş nefesime bedenime.

Dokunuşunla titreyen bedenim
Kaç günde kendine gelir kim bilir
pşnle yanan dudaklarım
Bir daha söner mi kim bilir

Sımsıkı sarmalamak sarmak seni
Sanki koca dünyayı kucaklamak
Bakmak ateş saçan gözlerine
En derin denizlere dlmak.

Zevklerin en doruğunu her dem yeniden yaşamak
Yeniden doğmak senin her dokunuşunda
Her dokunuşta hayatı yeniden yaşamak
Senle geçen bir an uğruna
Koca bir ömrü hiç saymak,
Ne mutlu
Ne saygılı
Ne kadar da güzel

Murat ğmen

Korkarım

Bir çocuk gibi masum,
Aşk tanrısı gibi ateşli bakar gözlerin.
Zaman zaman korkardım bakamazdım,
Kaybolacağımı sanarak,
Ama bakmaya da doyamazdım.

Aşk iksiri, aşk ateşi, bilinmez tarifsiz bir şey,
gözlerinden akan ruhuma
Aklımı baştan alan, ruhumu tümünden yakan,
Pırangayı takan boynuma.

Sesinki çölde şırıl şırıl akan bir su,
enhoş bir sada kulaklarımda.
Bir kevser, bir ab-ı hayat canıma can veren dudaklarımda.

Murat Öğmen

Kuşlar

Kuşlar konmaz oldu dallarıma
Ayaz vurdu, soğuk vurdu yapraklarıma
Susuzluktan kuruyan topraklarıma
Bir damla umut suyu akmaz oldu

Neredesiniz kuşlar
Gelin yine
Gelin konun dallarıma
Nazlı bir ceylan gibi
Nazlı bir gelin gibi gelin

Ötüşün yine neşe içinde
Mırıldanın yine o ilahi şarkıyı
Konun dallarıma yapraklarıma
Komayın bende derdi tasayı

Anlamazlar sizin dilinizden
Kimse, benim anladığım kadar
Söylediğinizde o ilahi şarkıyı
Hava karanlık mevsim bahar

Dedim ya anlamazlar dilinizden diye
Bilselerdi o ilahi şarkıda
Anaların hasreti ve vuslatı
Bebelerin ağlaması ve feryadı
Tanrının ilahi yasaı
Olduğunu bilselerdi
Size kıyarlarmıydı hiç kuşlar

Murat Öğmen

Küçüğüm

Yatıyordun göğsümde başın.
Yüzünde güven duygusunun huzuru
Sıcak nefesin yüreğimi ısıtıyordu.
Sevgimle,sevginle sardım seni kollarıma
Yavrundun,küçüğümdün,bebeğimdin sen benim.
Sen beni bir sevgili gibi severken
Bense seni tüm sevgilerle
Erkek gibi,kadın gibi,çocuk gibi
Baba gibi ana gibi sevdim sevgilim
13/07/2011denizli-17:00

Murat Öğmen

Kllen Yeis

Kara günlerimden ağaran gece sağlar
Yzmde ki bu çizgiler nedir?
Ölüm Şafağı doğmakta san ki
Bir anlık umut güneşi nerede?

Gözlerimde ki karanlık ve hüzün neden
Kararmakta mı yoksa yıldızlar
Yoksa bu karanlık benim her Şeye
Kara bakmamdan mı

Köşe baŐından çıkan bir tabut
Yağan kar toprağa bir kefen
Bu dünya bana bir mezar
Cesedim ruhuma bir tabut

Uçsuz, sınırsız uçurumlar dibinde
lmle ŐaklaŐmak ne kaçınılmaz
Sevgi ve Şefkat dolu bir kucakta
Hayatla seviŐmek ne kolay

Anlamaya çalıŐmak her Şeyi
Mutlak gerekli, mutlak Őart mı?
mutlaklık, Őartlık neden?
kimin için ve nasıl?

Rüzgar olup hava da ele avuca sığmamak
zgrce dolaŐmak dünyayı hiçbir set olmadan
Yağmur olup bulutta, hiç durağan olmamak
Değişmek her varlıkta yeni bir dünyayla

Murat ğmen

Kürkçü Dükkanı

gidenler elbet hep benimdir.
zira onlar hep geri dönendir.
bu sebepten gidenlere hiç ağlamam
bırakıp gidenlere bel bağlamam.
geleceklerdir mutlaka bir gün geri
geldiklerinde bilmemki bulurlarmı beni
26ekim2011-04:30 bostancı

Murat Öğmen

Laçka Dünya

Kudururken aç nefisler
Kulakları parçalıyordu çığlıkları
Yürekten bir haykırıştı bazen
Safca, çocuksu ve ağlamaklı
Bir o kadar da zalim adamakıllı
Kır çiçekleri geliverir insanın aklına
Aþansız bir gece yarısında
İğreti baykuş ötüşleri arasında
Ağlanır sevgilere, sevgililere
Çıkar gün yüzüne bir kor gibi
Ölü toprağı örtülmüş anılar
Ve ağlanır yaşanan aşklara
Kararsız serseri dolaşmalara
Solmak var her halde her zemheri de
Kanatlanmış yüreklerin vurulması var
Kara yazgılı kara kaderde
Kusmuk kusmuk akar hayat
Leş yiyicilerle çevrili dört bir yan
Ve av peşinde kuzu postunda ki kurtlar
Aramak umutla tüm bunlar arasında
El değmemiş temiz bir kır çiçeğı
Temizliğin timsali, saf bir kardelen
Belki.....

Murat Öğmen

Leyali Sevda

Yalancı baharda yorgun düştü ellerim,
el yordamıyla aşkı aramaktan.
Yüreğimse beklemekten yılgın,
kör kuyularda ağlamaktan.
Yine kırdı kalemini kader.
Soğuk,ıssız, sinsî ve zalim.
Tekerrürde yine soysuz hayat.
Müjdeci umudu yazmadan.

Felekler ahımla karardı bin an
Dilimde asude bir vah kaldı.
Sevdam her daim içimde pinhan
Can içinde can bican kaldı.

Nev bahardan da kalmadı umudum
Umudunda kalmadı baharı
Öylesine bedbaht bir canki bu
Sabahları bile leyali sevdası

15/03/2014-üsküdar 16:15

Murat Öğmen

Manifesto

Bu kacinci manifesto
Bu kacinci isyan
Ey sefil ruhlu
Serseri insan.
Anlaki bu isyanin hictir alemde
Kibrinde degil hakikat
Örttüğün gizli sinende
17/12/2014uskdar

Murat Öğmen

Mart Akşamında İstanbul

mart akşamının kızılığı vardı
mor bulutlarda üzüm salkımları
denizin rengi lacivertle cam göbeği
galata göz kırpmakta kız kulesine
sözleşmiş aşk dualarında ayasofyayla
yorgun bir şarap dudaklarımda
kulağımda bir roman havası
bir dağınıklık bir keşmekeş
bir mertlikle bin kalleş
zıtlıklarla uyum aynı imbikte
zampara ruhum karaköy meyhanelerinde
martıların ağzında kırık kalpler
unutulmuş bir zamandan gelen
meçhul gideceği adres
ve ölmüş aşıkları beklemekte her nefes
mezar taşları hikayeci
anlatıyorlar birbirlerine eskileri
dinleyenleri yok
sadece görülürler bir an
o sebeptendir belki
bu mahzun halleri
bin yıldır varsın istanbul
ve daha eski
eskisiyle yenisi an içinde
an ben an eskiyle yenilenensin.
ruhlara neşe yada gam
hayatlara ecel yada ömür
hepside bir sihirli iksir
akar ruhlara an be an.
03-03-2011-18:00 beşiktaş-üsküdar vapuru

Murat Öğmen

Mavi Rengim

Mavi ne kadarda yakışıyordu
Deniz bile sönük kalıyordu
Mavi gözlerinin yanında
Nasıl da yakışıyordu mavi sana
Gökyüzü maviliğinden utanıyordu

Murat Öğmen

Maziden

MAZİDEN
Ve sonra anladı
Ve birden ağladı
Geçip giden yılların
Yitip giden aşkların
Sonsuza dek gelmeyeceğini.

O yıllar ki
Pek az aşka gebe
Bir çok aşka mezar
Bundandı yıllar sonra bile
Maziye bu derin intizar

Gözlerin gökte boşluğu seyreder
Sesin ellerinden de titrek
Adımların kısa adımların ürkek
Yüreğinde anıyla demlenen keder.

14.02.207-üsküdar20:12

Murat Öğmen

Mecnun

Aşk aşk dedi mecnun çöl kumlarında
Çölden daha sıcak bir ateş ki tüm ruhunda
Yakardı ruhundaki bir ateş tüm çölleri
Olsa çöller derya, söndüremez bir ateşi

Delidir, divanedir derler, onun için çöllerde gezer
Esen sam yelinden aşkın kokusunu sezer
Kuştan kumdan haber alır da her an
Gem vuramaz yangın ruhuna bir an

Görenler der ki: nedendir bu hal ey mecnun
Nedir çöllerde gezdirip seni eden mecnun
Görseydiniz der saçının bir telini eğer
Derdiniz bana değermiş mecnun olmaya meğer

Ararken mecnun kızgın çöllerde leylayı
Ararken ruhunun ateşindeki leylayı
Buldu sonunda sonsuz bir deryayı
Tüm sevginin kaynağı olan mevla yı

Kan kana içti aşkın menbağından aşkı
O derya söndürdü ruhunun yangınlarını
Artık ne kum ne çöl nede leyla
Var O bir O her şey MEVLA

Murat Öğmen

Meczub

Kurşundan ağırdı soğuk nefesi
Ağır ağır yürüyordu sokakta
Kahkahalarla ağlıyordu
Bağırdı birden ağıt dolu sesi

Bağrı darmadağın boydan boya
Bir meczub bir mecnun
Yayıldı soğuk nefesi havaya
Kahkahalarla ağlıyordu.

Neden? kime bu öfke bu haykırış.
Delilikle dahiliğin sınırında.
Bunca yıl nereden nereye gidiyordu
Varlıkla yokluk arasında
Kaybettiği ruhunu arıyordu.
13-12-2003-Anamur

Murat Öğmen

Meçhul Aşk

Beklenen miydin yoksa bekleyen mi?
Sevilen miydim yoksa seven mi?
Bir karmaşa, bir kaos tu senin varlığın
Maziden kalan eski aşkın anılarında
Yıkıcı bir kasırga iken mazi de
Şimdi ise tatlı bir meltem olmuştun
Küllenen aşktan arta kalan közler
Tatlı esişinle alevlenirken yeniden
Bir korku bastı yorgun yüreğime
Ya yağmur yağarsa diye.
Bırakmalı mıydım kendimi esişine
Bu esinti nereye kadar sürerdi
Acaba çığ mı düşerdi alevlenen közlere
Yürekteki yangının üstüne.
Bilmiyorum ne olur sonu
Bildiğim tek şeyse seni seviyor olmam.
Seni seviyorum

Murat Öğmen

Med Cezir

Ak köpüklü denize kanadı batan martı
Tereddüt etmeden atıverdi kendini denize
Cezirli akşamlarda ki kumsalda
Koşarken sevgili denizlerdedir diye
Çekilirdi de deniz kalırdım bir başıma
Kalırdım çölde solgun bir kardelen gibi
Kızılıcak renginde ki ufukta batan güneş
Bir yansımasıydı aşk hayatımın
Kaç kan kızılıcak batışlar yaşadı gönlüm
Sahi, şarap gibi de kızıl
Şarap gibi de aklımı baştan alıcı
Alınanlar hep geri verilmiyor
Verilenler ise
Rehin kalıyor çoğu zaman yüreklerde

Murat Öğmen

Mevsim Bahar Değil

Eylölde aşık olur
Nisanda terk edilirim
Her hazıranda döner bana
Mevsimsiz terk edenlerim.

Özlerler eylölü, bırakıp gidenler
Unuturlar terk ettikleri baharı
Severler maziyi mazideki sevilenler
Aşkı mevsiminde bulmaktır umutları

Dönüşleri kış güneşi gibidir
Hem sıcak hem değil
Bende özlüyorum baharları
Ama mevsim bahar değil.
10.06.2017 Üsküdar.19:00

Murat Öğmen

Munzur

Munzurda bir gelincik çiçeği
Bir şarkı söylüyor sessizce
İçten,sevinçli ve ağlamaklı
Sevdasını haykırıyor sessizce
Munzurda bir gelincik çiçeği
29-04-2001Ankara

Munzurda bir gelincik çiçeği
Bir ağıt yakıyor sesizce
İçten,hüzünlü ve ağlamaklı
Ayrılık acısını haykırıyor tüm gücüyle
Munzurda bir gelincik çiçeği
11-08-2001-Ankara

Murat Öğmen

Muşamba Dekor

Sükunetle doluydu, s tlimandı benzi
Uysalmı uysaldı maskelerin ardında
Lakin bir tufan bir bora vardı
Görünmeyen yüzlerin ardında

Bir kararsızlık, bir tutarsızlık ya tutarsa misali
Kırılmakta her adımda bütün merdivenler
Çalışmakta çabalamakta, acemi bülbül misali
Terk etmekte birer birer onu, bütün el verenler

Gök mavi, deniz mavi, a a  yeşil, kuş  zg r
Dağlar taşlar yüce, tepeler cüce, bulut  zg r
Gökkuşağı renkli, gece siyah, uçurtma  zg r
Saatler dakika, dakikalar saniye, zaman  zg r

İnsanın rengi ne? gök m , deniz mi, a a  mı?
Dağlardan y cemi, yoksa cücelerden cüce mi?
rengarenk mi gökkuşağı gibi renklimi
Zamanlı mı zamansız mı kalıcı mı geçici mi

Murat  ğmen

Münacat

Ben acz-i mutlak sen Kadr-i mutlak
Esmasıyla müsemma mahlukat
Zebun-u sefilin,ahsen-i takvim
Fitratiyla edilmiş halk.

Mütemadiyen bu ahval üzre seyirde alem.
Nefs-i emmareden bu aleme gelmiş adem
Ademoğlu olurmu hiç ademden beri
ademoğluysan et ittiba ademe madem.

Derc-i fıtrattır insanın, iman-ı billah
Marifet; iman-ı billah değil sadece,muhabbetullah
Marifet muhabbetten menkul değildir.
Muhabbet tarikiyle bilmeli marifetullah

Enel hak de sende ol Hallacı Mansur
İbrahim gibi razı ol narına,nar olsun nur
Olursan sende musa gibi teslim
Denizler yarılr,dağlar unufak olur.

İlm-i Ezeli ve ebedi, ihatayı mevcudatsın
Benki cechli ebediyim kısırdır fehmin.
Gafuru kerim,tevvabürrahimsin
Bilirsin geldiğimi kapına
Affının kalemiyle günahlarımı sil
Merhamet denizinden bir zerre ver
Günah deryasında boğulan bu kuluna.
Amin.Elfü Elfi Amin.
13-12-2003-Anamur

Murat Öğmen

Münhasırdır Elbet

Münhasırdır elbet, cürüm de fazilet de şahsa
Bir nehirde iki kez yıkanılmaz misali,
Güya yek fazilet yada cürümdür şasındaki
Mayası aynı olduğunu ahmak bir anlasa.
Anlasa elbet ahmak olmaz.
Ahmak olmasa bunca fazilet hiiç olmaz
Dünya halidir ahmakta lazım olmayanda.
Faziletine sevinip, cürmüne ağlayanda.
Zıddıyla kaimdir hayat denilen muamma
Zorlama kısır fehmini ahmakları anlamaya.
Mutlu olacak kadar anla boş ver gerisini
Hayal olmadan mutluluklar
Yaşa hayatı bir damla.

Murat Öğmen

Nazirei İddifa

Şerarın bile şekerhanddır bana varsın olsun bil cümle avarız
Şerat-i meşrebimce Şerâbhâr olsanda olurum aleme muâriz

Münker değildir sevda ve sende değildir müteannid münkir
Münkesir olurdu zira Şemsettin çendan rumiye müste'cir

Ol demekte dilâvîz ağraz var, olsa bile sûretâ niyaz-ı nefis
El değildir sensin dârâ, ecviben begâyet-i tünd olsa bilakis

Elvan-ı seb'a fûrûğ etsin isterim muzlim-i keyhânımda
Elbette âlînazâr olan bilir rûşen-i keyhanın iktizasına

Hissiyatım aşikardır her dem leylünehâr, suale yok hacet
Hissedar ol miskin değilsen arama hiç boşuna hucdet

Evham-ı letafettir ademden beri bîdil, bunu bil hele
Evailden mevc-i umman aşkı kumsaldan vurur med-cezire

İhtimam etmek gerek her günün şeb -i nehâr olması için
İştîyâk gerek gönülsüz olmaz senebesene kalmak için

Echere bile gülü gülşendir tama'kar olmayan sevdalıya
Echelüminkaragöz bile olunur zira kördür hakikat aşığa

Pek hissiyatlıdır angut lakin tökezler bazen yüksekten inişte
Penckuşe dil var sende, adı aşktır yek dildir tilmizide
18/12/2011 üsküdar 00:05

Murat Öğmen

Nazirei İtidal

Hem güfte ve dahi bestedir sözlerim ilham alana
Bakarkör değilse gösterilir ebru bile amaya

Naçarlığımdandır çehrende arayışım çare-i matem
Söyletme şekvayı zebununu bilirsin maziyi madem

Demem asla ve haşa bihaber ve aşkta noksandır cananı
Hakkalyakin bilme arzusudur maderzad etmeyi canı

Ehli sevda ve aşk bilirki kaçılmaz bu hissiyattan
Saçılın cevher-i Kübra o cevher kalp olmadan

Cehri ve hafi her dem gelir lebden bu arzu
Cahilliğim arzumdandır vallahi ve billahi doğru

Hemhal olmayacağım hal için etmem lakırdı
Doyar belki seninle şeker-i merdana dolmadan kırkı

Derdi aşk revadır ve dahi sefadır yosma gönlüme
Kapında kuldur bu yosma lakin küsme dönmeye

Lisanı hal ile derimki baranın olayım hasretliğine
Muktedirdir kuvve-i beden kalpler birleştigince

Üstad-ı beşer gördüm seni tilmizim ancak benki
İllaki şaşar gördüm her dem bu acemi tilmizi.
15/12/2011 üsküdar 16:00

Murat Öğmen

Ne

Dostluksa var olan;
Aranıp sorulmak ister
Aşksa var olan
Sevilip öpülmek ister
Ne dostluk nede aşk değilse
Var olan
Bu gönül varlıkta
Yok olmak ister.

Murat Öğmen

Ne Dersin

Ey sevgili;
Halim nicedir bilemezsin
Ne hallere düşürdü beni sensizlik
Aynalarda ben bile tanımıyorum beni
Bir görsen beni, sen bile bilemezsin

Kandan ıslanmış gözlerim fersiz
Bir ölü kadar ruhsuz vede sessiz
Ya o tek bir kara kalmayan saçlarım
Bir çöl kadar yalnızım ıssız ve sensiz.

Zaman değişti çöllere düşmem ki
Yüzünü çeviriyor dostlar halimi görmemek için
Dilden dile, çölden çöle düştüm
Daha da düşmem ki

Diz çöküp yalvarsam ne dersin
Ağlasam çocuk gibi kollarında ne dersin
Zaman çok mu geç
Sen mi erken gittin
Kader mi kahpelik etti
Gelip de canıma can vermeye ne dersin.

Murat Öğmen

Ne Leyla Ne Sevda

benim meylim leyli gözlerineydi
bu sebeptendir geceye vurgunluğum
benim meylim leyli gözlerineydi
bu meylimden leyli oldu gündüzlerim
bakışların ise her daim meyliydi
bu sebeptendir aşk sarhoşluğum
benim meyimse leyli gözlerini
bakışlarındandı mahvolmuşluğum.
şimdi ne leyla var ne vurgunluk
şimdi ne aşk var ne sarhoşluk
bitti gitti leylada akşta
bir tek hiçlik kaldı varlıkta.

Murat Öğmen

Neden?

Sevgiden değilmi insanın mayası
Öyleyse neden bunca kin bunca öfke

Sebebi yaratılışı sevgiden değilmi insanın
Öyleyse neden yaratılana sitem yaratılana düşmanlık

Yaşam gayesi çoğunun sevgi değilmi
Öyleyse neden cana kasıtlar neden?

Murat Öğmen

Neler neler neler

Neler yaşadık biz seninle ana gibi kardeş gibi yar gibi
Neler gördük biz seninle tüm dünyanın gördüğü ne ki
Neler yaptık biz seninle bunca zaman içinde
Neler neler neler.

Ne kavgalarımız oldu kanlı bıçaklı ezelden kan davası gibi
Ne sevişmelerimiz oldu şehvetin adı eksik kalırdı
Eksişk kalırdı tüm tanımlar yaşanan bir an uğruına sarfedilse.
Ne sevgilerimiz oldu seninle bileşkesi tüm sevgilerin.
Sana lantler okudum bilirsin tükürdüm kaç kez yüzüne
Ama kaç kez de kalbim parçalandı çöp batsa eline
Bilirsin senin için neler yaptım sende benim için.
Her şey çok güzel olabilecekken
Ve sebebini hala anlayamamışken neden bu çelişkiler
Neden,neden,neden

.31-03-2008-
19:54 Çengelköy

Murat Öğmen

Olgunlaşmak

Ölümlerini görürsün ülkenin güzel insanların
Bilmediğin ülkelerin güzel insanların
Yada canının bir parçasıdır ölen.
En yakınının...

Hatıralarını yaşarsın yeni,eski tüm aşkların
Bilmediğin insanların aşklarının.
Yada hayalindeki aşktır özlenen,beklenen
En imkansızın

Ölüm ve aşktır hayatın en çözümsüzü
Ölüm ve aşktır hayatın esas özü
Her ölüm Her aşk
Kifayetsiz bırakır her sözü

Yüreğin delik deşik,
Ruhun kanlar içinde.
Her acı bir şey daha götürür ruhundan.
Ruhundaki boşluk;
Ya aşkın bencilliğiyle,
Ya ölüm çaresizliğiyle
Dolar ancak..
10.06.2017 Üsküdar 18:15

Murat Öğmen

Ölüer Şehri

Ölüer şehriinden geçtim dün gece sessizce
Tek bir ürperti bile duymadan içimde
Sessizliğim saygımdan, sessizliğim huzurdan.
Onlar da konuşuyordu,
Ama sessiz
Onlarda konuşuyordu,
Ama dilsiz.
Sessiz, dilsiz, kelimesiz
Anlatıyorlardı yarım kalmış umutlarını
Unutmadıkları anları
Ağladıkları erkeleri ağladıkları kadınları
Ölüer şehriinden geçtim dün gece sessizce
Ölmüş yüreğim ağlayan gözlerimle.
Sessiz, dilsiz, kelimesiz sohbet ettim ölüerle gizlice
Tek bir ürperti bile duymadım içimde.
Ölmüş yüreğim
Ağlayan gözlerim le
Dün gece sohbet ettim ölüerle.

Murat Öğmen

Ölümün Kokusu

Ölümün kokusu kol geziyor ciğerlerimde
Taze uçurumlar uç veriyor gözlerimde
Bir nefes çeksem ölümün kokusunu
Bir taş kadar sert, bir an kadar kısa
Atıversem uçurumun özgür kollarına kendimi
Hayatın esaret prangaları zehir zemberek ruhumda
Azatçı ölüm davet bekliyor yeniden
En kâsvetli anda ne kadarda masum ölümün yüzü
Ne kadar da sevimli katran karası günlerde.

Murat Öğmen

Ömründe İlk Defa

Seviyordu birini, ömründe hiç sevmediği kadar
Doyasıya yaşamak istiyordu sevgiyi
Tüm benliğinde, derinden derine sarsılına kadar.

Ağlıyordu birisi için, hiç kimse için ağlamadığı kadaar
Biliyordu sevginin gözyaşında saklı olduğunu
Ağlıyordu göz pınarları kuruyana kadar.

Ruhunun bir sarsılışıydı bu sevgi
Yanardağlardan fıskıran bir alev.
Arayışlarının son noktası gibi
Sevgiyle acının tezadıydı bu sevgi

Bir yakarış yükseldi semalara yüreğinin derinliklerinden
Bir istek, bir dilek, bir dua gibi içten ve ağlamaklı
Bir yıldız tutu kendine kara gecelerden
Uzun aramalardan sonra buldu onu oda ağlamaklı.
07-05-2000-Ankara

Murat Öğmen

Ömürlük Olsun

Sarsıldım tüm benliğim aşkın ile
Evvela senin aşkınla ateşe düştü gönlüm
Yıkıldı gönül köşküm senin sevdan ile
İlkin senin aşkınla bu hallere düşütüm

Ruhum ki tufanları yaşamakta bu gün
Leylaydı, mecnun için ruhunda ki tufan
İsyanım sensizlikti çılgın asiyim bu gün
Keremdi aslının gönlünde ki asi sultan

Dargınım mısralara, yetmiyorlar seni anlatmaya
Ezelden ebede yazsam da senin için
Güz dedim ben sensiz gelen tüm baharlara
İçinde sen olmayan baharlar hazan olur benim için

Laf olsun diye değildir, seni seviyorum demem
Ömürlük bir sevginin dile yansımasıdır
Muhtacım, tutkunum, sensiz sevgisiz edemem
Üzölmüş kırılmış bir yüreğin sessiz ağlamasıdır.

R
L
Ü
K

O
L
S
U
N

Murat Öğmen

Öyle Git

Çek damarlarımdan tüm kanımı
Ez de geç giderken bedenimi
Dök zehrini, bas tuza yararı
Biçte git giderken kefenimi

Söyle diline gelen zehir zemberek sözleri
Tüm kinini kus, kusta öyle git
Şana gelen bu ayakları, kır bu dizleri
Öldür ölmüş olan yüreğimi öldür de öyle git.

Yak bir alev gibi beni ateş nefesinle
Közlenmiş yüreğimi küllendir de öyle git
Tak sicimi boynuma kendi ellerinle
Ceset bedenimi sallandır da öyle git

Murat Öğmen

Özlenen Aşkım

içli şarkılar dinlerken
yada bir kaç kadeh içmişken
yada boğazda batan güneşi hüzünlü izlerken
yada bilmem hangi damar parçayı dinlerken yüreğin hep eski aşkların hatıralarıyla
sızlar.
ilk kez bu sonbahar akşamında batan güneşi izlerken boğazda,bilmediğim zaman ve
makandaki meçhul sevgilimn
özlemiyle titredİ yüreğim. ve sanki kırk yıllık sevgilime hasretle hasret duydum ona ve
özledim.
ve hayalimde o vardı bu hüzünlü batan güneşi izlerken.ilk kez düşünmedim
bitenleri,gidenleri,bırakanları,
eskisi,öteki beriki. hiç birinin acı hatırası yoktu yüreğimde.bu yazıyı yazdığım bu
sonbahar akşamından kaç zaman sonra karşıma
çıkacaksın kimbilir. bekliyorum. bilki her güzel anda seni düşünerek bekleyeceğim.
gün batımında yda doğumunda.o usul usul yağan kar tanelerini izlerken sonsuz göğe
bakarken. yada kıyametleri koparan yağmurda ıslanışımda
hep seni düşünüyor olacağım ve bekleyeceğim. ama sende bekleme artık. çık gel gir
gönül köşküme
ve şairin dediği gibi keyfince yaşa ömrün boyunca.31-ekim-2011-üsküdar beşiktaş
vapuru- 16:42

Murat Öğmen

Özne Hiçlik Yükleme Hiçlik

Zamanın elinden tutamamışım bunca zaman
Geçip gitmiş tüm eski zamanlar gibi
Geçici kalıcılığın içinde geçen zaman
Umut ve hatıralara koca bir mezar olmuş.

Durağan olmayan bir mekanizma
Neye sahiptin, yada yitirdiğin ne
Zaman ve mekan koca bir muamma
Neyle gelmiştin, yada götüreceğin ne

Yaşarken, tüm zamana bakarsın,
Geçiciliğin körlüğüyle
Umut,kin,zevk,acı sadece sende var
Seninle var zaman ve mekan
Bir an yok olmayagör bakalım
O zaman gerçekten var dermisin
Sen yada ben evrende

Ben,sen,o
Biz,siz,onlar
Ötekiler,bizden olanlar
Yoklukla var olup
Varlıkla yok olanlar
Özne hiçlik
Yüklem hiçlik
23-05-2004-Denizli-Afyon

Murat Öğmen

Resimlerden Esinlenen Rubailer 1

Sarhoşmuşum varlığınla.
Varlığımı unutacak kadar.
Unuttumda ne oldu sanki,
Unutulmaktan başka

Kenetlenen eller
Ayrılmamaya yeminli gibi
Baş başa omuz omuza hayatta,
Kenetlenen eller.
Zaman ilaçken,
Bazende bir zehir
Çözüyor kenetlene elleri bir bir

Ne de büyükmüş aşkının ateşi,
mi demeliyim sence.
Yok yok değilmiş ne yazık.
Öyle olsada,
Elbet her yanan,
Mahkumdur bir gün sönmeye.

Tarih kadar yalnızlık
Tarih kadar canlı
Tarih kadar umutsuz
Sende,bende,tarihte.

Asil ve kararlı bir duruş hayatta,
Anlamalı olabilir.
Hayatında kahpeliği
Kararsızlığı vardır.
Bilmelisin.

Murat Öğmen

Resimlerden Esinlenen Rubailer 2

Çeker mi zıtlar birbirini?
Yoksa iterler mi.
İster matematik,
İster fizik,
Yada kimya olsun.
Bir araya gelen her şey
Mutlak bir gün
Birbirini iter mi?

Oyundu tüm yaşananlar.
Bilmiyoruz biz bu oyunu.
Herkesin kuralı kendince.
Kendi kuralı doğru olan.
Tekrar eden hayat mı biz mi.
Oyunmu, hayat mı, biz mi,
Doğru olan.

Sahip olduğun nedir ki
Yada yitirdiğin gerçekte.
Kıymetini bildiğimiz nedir,
Yada feda ettiğimiz bilmeden.
Kaç bilinmezli denklemdir yaşanan
Biliyorsan sen söyle.

Eğretiydik belkide
Bilmeden eğreti yaşadık aşkı.
Kimbilir,
Belkide köküne kadar,
Sonuna kadar yaşadık aşkı
Kimbilir,
Belkide ondan dı bitişi.

Murat Öğmen

Resimlerden Esinlenen Rubailer 3

Sarılırsın dört elle
Belki tek mil bedenle
Lakin neye yarar
Yine bırakırsın bir başına
Ellerle yada bedenle

Şaklaban sevgilim
Hayatın acısı çok
Yalanı tuzağı
Kahpeliği çok.
Sende çok görme bu sevgimi
Hep kaybettiğimiz hayatta
Çok fazla şansımız yok.

Heyhaatt....
Ne oyunlar, ne oyuncular
İster komedya
İster trajedi
Aynıdır hep yaşananlar
Üzgünüm bitiyor oyun.
Son perdeye bir çeyrek var.
Umut mu dedin canım?
Zaten elimde başka ne var.

Ne ilk nede son.
Ne ben nede sen
Zaman şahittir her şeye
Küçük bir ayrıntı bizimki
Tarihte yaşanan her şeyde.

Murat Öğmen

Resimlerden Esinlenen Rubailer 4

Düşmemek için sarılmışlar
Sarılmaya sebep bu sanki
Sarılsa ne olur ki
Yalancı aşkın gerçek fırtınasında

Rüya gibi derler ya hanii
Yaşanan o güzelim anlara
Rüyadan öte bir kelime gerek
Bu güzel halini görene
O kelimeyi bulmak gerek.

Günler bizim di hep
Geçen tüm zamanlar
İster bir an olsun
İster an içinde yıllar
Doğan güneş batmaya
Başlayan gün bitmeye
mahküm...

Aramızda taş duvarlar
Duvarlar kadar taş
Taşlar kadar duvar kalpler
Ne zor kırmak taşları,
Ne zor aşmak duvarları

Murat Öğmen

Ruhuna Fatiha

Tükendi bitti öldü
Tükendim bittim öldüm
Tükendik bittik öldük
Tükettin bitirdin öldürdün

Başım sağolsun başın sağolsun başı sağolsun
Ruhuna Fatiha okunsun
Bu aşkın ardından sadece
İlah olsada bu aşk
Yapılsada uğruna yüzbinler secde
Kabulu yok artık hiç birinin
Olmayan yıkık yürekte
Amin de sadece okunan Fatihaya
Belki bunu yapabilirsin ancak
Yoksa bu günahkar aşk
Peşindedir ömrün boyunca
Elbet mahşerde yakana yapışacak
Tükendi nefes öldü aşk
Son görev kirli ruhuna Fatiha
Amin...
Amin...
Amin.

Murat Öğmen

Sabahçı Kahvesinde

Hava puslu, grinin onlarca tonu gökyüzünde
Kül renginde bulutlar
Yeni yağın yağmurun kokusu havaya karışmış
Baharla gelen yeşilin türlüğü
Hayat, ölüm, renkli, donuk, akıcı ve durgun
Tüm zıtlar, yer ve gökte

eskitilen bir sabah daha
Solonü gri dumandan bir bulut sarmış
Sigara dumanından sararmış duvarlar arasında
Bin bir hayalle içilen bir nefes sigara, bir yudum çay
Yüzlerde ise karmaşık, yaşanan zıtların belirtisi.
Ezan sesi, okey sesi, müzik sesi ve küfürler
Höpürdetilerek içilen demli çayın sesi
Dünyayı yutarcasına çekilen sigara nefesi
Ve ansızın bastırın sağnakla cama çevrilen bakışlar
Kül rengi buluttan çıkan saf berrak su
Yaşam veren, can katan varlığa

Murat Öğmen

Salacakta Ağladım

Bıaktım gözyaşımı denize salacaktan
Eski bir balık ağına takılı kaldı
Yosunlu taşlar arasında
Şahittir kız kulesi ağlayışlarıma
Gözyaşlarım salacak sularına
Hıçkırıklarım istanbulun gürültüsüne karıştı.
Benimkisi bu sevda şehrinde
Hayallerine çaresizce ağlamaktı.
Ağlamak,yalvarmak
Umutsuz bir çırpınıştı.
Ha gözyaşım ha bir balık ağdaki
İkisininide çırpınışları gereksiz.
Çırpınışın sonu mutlak ölüm.
Ölümse çoğu kez bir huzur.
Ölmemek ise esaslı bir zulüm.
11/07/2011-denizli-00:28

Murat Öğmen

Sen Bilmesende

Bahçemde açan beyaz gülü kokladığım gün
Seni hatırladım sen bilmesen de
Kara bulutlardan beyaz karlar yağdığı gün
Seni hatırladım sen bilmesen de

Özlemimi yıldızlarla dindirdim
Kahrımı tebessümünle güldürdüm
Hasretini hatıralarla öldürdüm
Varlığında bile hasretim sen bilmesen de

Pencereni açtım çiçeklere su verdim
Rüzgar odana girecekti izin vermedim
Tebessümü çok görüp sensiz hiç gülmedim
Sensiz ağlamak bile zor sen bilmesen de

Uykular bulunmaz oldu geceleri
Aydınlık olmaz oldu gündüzleri
Sensiz geçen bütün günlerimi
Sayıp durdum sen bilmesen de

Sevdan beni dilden dile düşürdü
Kimi deli dedi, kimi kaçırdı
Sensizlik inan beni bitirdi
Senin varlığınla varım sen bilmesen de

Murat Öğmen

Sen ki

Şevkat ile baktığın bir nazarın
Gökte gülümseyen bir demet yıldız
Gül yüzündeki bir tebessüm
Bir güneş ki eşsiz benzersiz
Huzura özlem duyan gönüller
Bir gülüşüne tutkun
Bir bakışına meftun

Dertli gönüllere devasın
Yangın yüreklere ab-ı hayat
Gül gülüşünle yüzüme bir gül ki
Ağlayan gözlerim gülsün
Yangın yüreğim sönsün

Murat Öğmen

Sen ve Sensizlik

Sensizlik yanımdayken de yokmuşsun gibi eksik
Sensizlik yokken de yanımdaymışsın gibi tam
Sensizlik zaman içinde ölçsüz bir an
Sensizlik boyutsuz bir yer bir mekan

Varlığında var olmak varlık kadar gerçek
Varlığında var olmak varlıktan öte bir gerçek
Varlığın bir menbağa doyulmaz bir derya
Varlığın alacakaranlık kuşağında bir rüya

Yokluğun gün ışığından sökülüp alınan gece
Yokluğun şairin şiirinden çıkarılan son hece
Yokluğun yokluk kadar bilinmez bir acı
Yokluğun yokluk kadar çekilmez bir acı

Murat Öğmen

SENDEN AYRILIK

Senden ayrılık;
Sevgiden, güzelden her şeyden ayrılık
Acıların en tahammülsüzü
Bıçak yarası, ateş acısı ayrılığın.

Yaşatandır beni hayatta
Tahammülüdür acılara
Bir anlık varlığın.

Gökten bir yıldız tutmak istedim
Yokluğunda gözlerini anımsamak,
Gözlerinin ışıltısını yıldızlarda görmek,
Yokluğunda teselli bulmak için

Ağlamaya bile fırsat olmadan,
Ayırdı kader yolları.
Saniyelerin bile ne kadar da değerli olduğunu
Ne kadar da acı öğretti kader ayrılıkla.

Murat Öğmen

Senden Kalan

Senden bana kalan buğulu bir gözyaşı
Bir buruk yürek ve eskimemiş hartalar.
Her gün yenilenen ve yinelenen hatıralar.
Senden bana kalan
Büyülü bin an.
Masal gibi geçmeyen bir zaman.
Senden bana kalan
Bölünmüş bir benlik
Yüreğim mazide kalbim dem bu demde
aşkım ise tutsak beni bıraktığın yerde
belki tek mil varlığım hala o yerde
rehin bıraktım hatıralarıma karşılık yüreğimi
tenine değdiğim son an
nefesini nefeslediğim son an
senden bana tek kalan
işte o eskimeyen acılı an.
11/07/2011-denizli00:16

Murat Öğmen

Seni Arıyorum

Zamanın kayıp dakikalarında
An ben seni arıyorum
Mekanın yitik satıhlarında
Adım adım seni arıyorum
Adını bile bilmeyen cümle varlığa
Seni soruyorum

Karanlıktan korkmazdım bu güne dek
Sensiz gündüzlerden bile korkuyorum
Kendimden geçtim, benliğim darmadağın
Bir bedende
Bir ben oluyorum bir sen oluyorum.

Yorgun akşamlarda batan güneşi
Yorgun sabahlarda beklemekten yoruldum
Bir sen kaldın aydınlım adına gecemde
Bir adın kaldı söz adına dilimde

Murat Öğmen

Seni Seçtim

Ben yağmur yüklü bir bulut
Seni seçtim ağlamak için
Senin kumsallarını seçtim
Ne olur dalgaların hırçın olmasın,
Kırmasın yaralı yanık yüreğimi

Murat Öğmen

Seni Sevmek

Seni sevmek
Seni sevmeyi sevmek
Sevgisiz seni
Sensiz sevgiyi
Sevmemek
Sen; sevgi,sevgili
sevgili; sevgi sen
Hava ekmek su sen
sensizlik ölü toprak
An,zaman,me kan sen
Sensizlik yok olmak.
Sen sevgilerin sevgi membağı
Sen sevgilerin ilham kaynağı.

Murat Öğmen

Seni Tanrımı Çağırdı

Kurşundan da ağırdı
Bağırdı ha bağırdı
Zaten herkes sağırdı
Ne bağırırısın a aħmak
Seni Tanrımı çağırdı

Bağırarak yerine istersen ağla
Üç yada beş dakika
İster haykırarak ağla
İstersen gözyaşını sakla
Ne ağlarsın a aħmak
Seni Tanrımı çağırdı
Böyle olsa her kes bağıırdı.

Belki de gülmelisin
Çınlamalı meydan da sesin
Bağırıp ağlayanlara demelisin kesin
Ne gülersin be aħmak
Seni Tanrımı çağırdı
Yoksa öylede
Saçların bundan mı ağardı.

Bağır gül yada ağla
Halini aşikar et yada sakla
Gördün olmuyor her şekilde
Madem Tanrı çağırmadı seni
Öyleyse sen çağır onu da
Bitsin bu insaniyet zilleti
05-05-2007-Taksim-00:52

Murat Öğmen

Senin Varlığın

Yıldızsız bir gece de yıldız yerine senin sevgini saçtım gökyüzüne, ve şarkılar söyledim ikimiz için, içinde ayrılıkların acı kokusu olan eski bir şarkı. Yüreğimden bir alev koptu, taş çatlatan soğuklukta ki kalbine, aşkın sıcaklığını öğretmek üzere. Sitem diye bakma bu sözlerime sitemde gizli bir sevgi vardır. Bir sitemim içinde bin sevgi saklıdır. Anlamak; sevmekle mümkün sevmek se, bencil olmamakla. Şafak vaktinin, o ferah ve huzur veren havasıydı senin bana gelişin. Sabah esintisi ise adeta senin nefesin. Ve ansızın çekip gitmelerin ise bedenden can, damardan kan gitmesi gibi cansız, ruhsuz bir varlığa sadece var olan bir maddeye dönüşmemdi. Tüm çiçeklerin birer numunesiydi sanki bana bakıp ta gülümseyen o yüzün. Yüzünün bir köşesinde demetlenmiş bir gül dü gülüşün. Varlığın ise var olmamın manası, Yok olmamanın sebebiydi. Issız gecelerde sessiz, sensiz ve kimsesiz kaldığım o uzun soğuk geceler de senin hayalinle yalnızlığımın ızdırabını dindirip senin hayalinle ısıttım tüm bedenimi ve kalbimi.

Tüm gün boyunca hiç bir olan biteni fark etmeden, var olan tek şeyin sen olduğunu düşündüğüm ve bu düşünmelerimi farkında olmadan yaptığım o günlerde, ne kadarda saftı duygularım ve ne kadar da doyasıya yaşamaktaydım sevgiyi. Dünyanın keşmekeşliğinden ve kalleşliğinden habersiz, masum bir çocuk gibi sevmişken seni, sen eşittir her şeyken ve beynimin çalışan bölümünün yüzde 99 unu sen işgal ederken, şimdi neden tüm bu anlamsızca gidişler ve hiç bir şey olmamış gibi ardına bile dönüp bakmadan tek edişler.

İşte sitem ediyorum, gene sana dilime geliyor zehir zemberek sözler, en adi küfürler geçiriyorum içimden ve sana lanetler okumak istiyorum beni öksüz bir çocuk gibi yapı yalnız bırakıp gittiğin için.,

Beddua etmek istiyorum sana, seninde aynısını yaşayıp beni anlaman için. Ama işte yine de yapamıyorum tüm bunları. Kalbimin bir tarafı nefret le dolsa da ve bu nefreti sana kusmak istese de yinede her zaman olduğu gibi sevgi üstün geliyor her şeye karşı. Ve sana yine güzellikleri sunmak istiyorum ve güzellikleri diliyorum, kahrolası belki de yaşayası bilemediğim bu sevgi denilen bilinmez, çözülmez bir muamma olan duygudan ötürü..

Gitmek isteği ne kadarda ağır basar bazı zamanlar. Gitmek belki de daha doğrusu kaçmak. Kaçmak dağlara, ormanlara ıssız adalara kaçmak. Kimsenin olmadığı, kimsenin sesini duymadığı ve duymadığın, insanların olmadığı ne sevginin ne de nefretin olmadığı uzak bir yerlere kaçmak.

Kaçmak tüm insanlardan ve dünyadan. Ama asla kendinden kendi kalbinden değil. Bu kaçışlarımda senide götürmek kalbimde, hayallerimde, bana en ağır yük olsa gerek. İşte gidiyorum, gidiyorum bu şehirden, köşe başında oturduğumuz şu kafeden, elele tutuştığımız park köşelerinden, en kuytularda kaçamak bir öpüş kondurduğum yerlerden, seninle kavga ettiğimiz ve yine buluşup barıştığımız yerden gidiyorum kaçıyorum. Kaçıyorum seni ilk gördüğümde tanışmak için yaptığım türlü oyunlardan. Gururumu ayaklar altına alışım dan.

Gidiyorum sadece senden kalan kalbime saplı kalan bir hançerli sevgiyle, sadece senden kalan hayallerle ve yaşanmamış ümitlerle.

29-09-2000

Murat Öğmen

Seninle Anladım

Sabahların varlığını seninle anladım
Sensiz geçen gecelerin sabaha kavuşmasında
Gerçi sadece tı sabahtı gelenlerin
Sensiz olduktan sonra
Zifiri karanlıktı adı tüm aydınlığın

Murat Öğmen

Seninle Yaşanan

Seninle yaşanan, bir aşk hikayesi
Bildik, tanıdık ve sıradan
Senden se bana tek kalan
Bu hikayenin aşk divanesi

Seninle yaşanan, bir çocuksu oyun
Sokaktan, kitaptan, hayattan
Bu oyundan sa bana tek kalan
Oyuncağı elinden alınıp bükülen bir boyun

Seninle yaşanan, bir yalancı masal
Kaf dağından, zümrüd-ü anka kuşundan
Bu masaldan sa bana tek kalan
Yalanlar, yanılsamalar, ve hayal

Seninle yaşanan, birşiiir bir kitap
Her sayfası bin kahır bin yalan
Bu kahırlı yalan kitaptan kalan
Zehirli sözler, içli sitemler

Murat Öğmen

Sensin Gülüm

Ş evmek ve sevginin manası sensindir elbet
Ö lümüne sevmek sensiz manasızdır elbet
N eden diye sorma seviyorum seni kabul et
M aşuk'un aşık'ını bulduğu SENSİN

Ü züntü ve gamların bittiği son bulduğu
Ş en şakrak olup kalbe neşe sevgi dolduğu
B eklenen gecenin şafağı, sabahı olduğu
İ stediğim sabahın aydınlığı, güneşi SENSİN

R uhumun acılı yangınını söndüren
K albimin ağlayan yanını güldüren
A şkıyla beni mevlevi gib döndüren
L eyala'nın mecnun'u ferhat'ın şirin'i SENSİN

B irakma tut ellerimden bırakırsan dayanamam
İ stersen sen öldür sensiz zaten yaşayamam
N eyleyim sensiz hayatı sensizliğe katlanamam,
A bı-ı hayatım hayatımım hayat kaynağı SENSİN

T ebessümün yıldızlar gibi yıldızların güneşi
E şsizdir şu alemde bulunmaz onun bir eşi
Ş ayet bir gün sönerse şu alemin güneşi
İ naniyorum ışık saçacak tek güneş SENSİN

N e kalem ne kelime yeter aşkımı anlatmaya
İ çimdeki hisleri ateşleri çalıştım yazmaya
Y eter ki sen sev hazırım ben yanmaya
E zelden ebede aşk ateşi SENSİN

N eyleyim senden başkasını hepsi bana boştur
İ nan içlerinde sadece seni sevmek hoştur
D urma ne olur durma sende bana koştur
E ylenmeden sevdaliya koşan SENSİN

N e üzerim ne ağlatırım sanma seni
Y arlerin yarisin incitmem asla seni
A llah'tan dilerim versin bana seni
K ulun Allah'tan dileği yalnız SENSİN

A nkara'da seni tanıdığımda soğuk bir gündü
N e zamandır beklediğim bana bir ödüldü
B ir gün gelecek ümidiyle beklenen bir gündü
E rdim muradıma murat'a murad'olan SENSİN

N edendir bilemem bu sarhoşçasına aşkım
İ çime sığamayıp seller gibi akışım
M ilyonlar içinde seni arayıp buluşum
Ç aresizim milyonlar içinde çare yalnız SENSİN

O zanın sazının telindeki sevda türküsü
K ulaktan kulağa anlatılan bir aşk öyküsü

S ihirlerden tılsımlardan bir şey bir aşk büyüü
E debiyat sen şiir şarkı sen tılsım SENSİN

V ücudumu lime lime doğrayıp da tuz bassalar
D ikenli tellere asıp da çarmaha gerseler
İ smini anmayayım diye dilimi kesseler
K onuşan, konuşuran, seven, sevdiren SENSİN

İ sterim ki beni sev sende tüm kalbinle
M ezarımı dahi sen kaz istersen ellerinle
K ılım kıpırdamaz senin için bin ölürüm ellerinde
A ldığın kalbimi sevginle dolduracak olan SENSİN

L ezzeti kalmadı artık zehir oldu şu yalan dünyam,
B eklenen sevgili olmasa dünyada bir an bile kalmam
İ çim karanlık geceden daha kara adeta bir hazan,
M evsimlerimi bahara çevirecek olan SENSİN

K aranlık gecenin aydınlık mehtabı
S eher vaktinin serin rüzgarı
A şıkların ahı sevdalın feryadı
H asret ateşini söndürecek sam yeli SENSİN

İ yi günüm seninle olan günümdür
B ekletme beni beklemek bana ölümdür
İ ncinmen bana azap bana zulümdür
B ekliyorum her an yanımda olacak olan SENSİN

İ kimiz ten ile can gibiyiz ayrılamayız
R uh tek, ruhsuz bedende yaşayamayız
İ kimiz biriz birimiz bizziz olamayız
C an sensin canan sen tenime hayat veren can SENSİN

İ zzet-i nefsim ağırlı gelir yalvarmak
K endi hayatımı senin bilip sana adamak
A ma kabulüm, budur benim için yaşamak
Ş ahsınla şahsıma hayat verecek olan SENSİN

İ zini sürerim kaçamazsın asla benden
N ereye kaçsan bulurum takipteyim ezelden
T alihimin kaderimin sen olduğunu sezelden
E ninde sonunda bahtımda olacak olan SENSİN

E llerim kollarım, sensin tutunacak dalım
K alplerimiz bir olsun sensin benim sevdalım
İ lmek ilmek, düğüm düğüm aşkına bağlandığım
R uhumun aşk düğümünü çözecek olan SENSİN

K anımın son damlası sana ilaç olsa
I zdirabını dindirecek bir merhem olsa
M alım karun kadar olsa dünyaya dolsa
B unları verebileceğim yalnız SENSİN

E lbet aşkım aşıkâr gizlisi saklısı yok, sır gibi
S itemlerin kalbimi yakar ateş gibi kor gibi
E vet der isen bana bir eş gibi yar gibi
Vuslata sevgiliyi vâdîrâcak olan SENSİN

G üle bülbül olmak bülbülün tek arzusu
İ smini şarkılarda anmak en güzel duygusu
L ale, sümbül, zambak, çiçeklerin türlüğü
E en güzel çiçek sen bülbüle gül SENSİN

R uhumu ızdıraplardan kurtar ne olur sevindir beni
İ lelebet aşk sürgünündeyim azat et ne olur beni
M aşuku'un aşık'a vuslatı düğüdür, vuslata erdir beni
L eyle nın mecnunâ, ferhat ın şirine hasretinden zor bu hasret bana
E r geç vuslat vaktini getirecek olan SENSİN GÜL YANAKLIM

Murat Öğmen

Sevgide Hayat Var

Bir kuştu yüreğim
Uçardı özgürce ordan oraya
Uçtu yüreğim yine bir gün
Köndü güzel bir yüreğe
Rafa kaldırdım kanatlarımı
Buldum dolu dolu umutlarımı
Kanat yerine umut var
Umutta sevgi
Sevgide hayat var.

Murat Öğmen

Sevgilerim Var

Öfekeden sevgiler var yüreğimde.
Şevkatten olduğu gibi.
Kıskançlığım,sahiplenmişliğim var seni.

Ne sebepli, ne de sebepsiz ağlayışlarım yokluğunda
Nede kahkahalarım varlığında.

Gözyaşımın aktığıınca sevdim,
Yüreğimin ağladığıınca.

Belki bilmeyeceksin ama
Seni hep seveceğim
Feryatlı yüreğimin
Bedenimde durduğunca.

Murat Öğmen

Sevme Ey Güzel

Bir sızı sarar yüreğimi inceden
Yaralı yüreğimde volkanlar patlar
Bir ışık arar yüreğim geceden
Bin yürek bu derdi taşımaz çatlar
Kalbi meleklerden temiz birisi
Girmek istedi gönlüme izin vermedim
Hurilerden de güzel birisi
El uzattı elime el veremedim
Saftı, temizdi seviyordu beni
Ap ansız zamanlarda arardı beni
Resmimi, cismimi, hayalimi
Tüm benliğimi istedi ben veremedim
Bilmiyorum doğrumu yanlışımı yapıyorum
Ben bu aşkın ortasında ne arıyorum
Neden, niçin, nasıl diye soruyorum
Sorgusuz sualsiz sevmek istedi ben sevemedim
İncitmek kırmak istemem asla onu
Kalbimin bir yanı da seviyordu onu
Kalbimin diğer yanına söylesem de bunu
Söz dinletemedim, tüm kalbiyle sevdi ben sevemedim
Aşk sevda diyar diyar gezer
En olmadık şeyleri dahi sezer
Nice açılmaz kilitleri çözer
Kalbimi açmak istedi, kilidini veremedim
Sustum dilsizdim lal oldum
Yumdum gözümü görmedim ama oldum
Hal kalmadı bitap düştüm yoruldu
Elimden tutacaktı el veremedim
Kurumuş gönlüme, çiçek olup açmak istedi
Neşeyi, sevgiyi gönlüme saçmak istedi
Bana leyla misali bir aşk besledi
Bir türlü ona mecnun ola
Safılık, temizlik, güzellik timsali
Yoktur eşi cihanda bulunmaz emsali
Bir yanda gül bir yanda diken misali
Gül olamadım bir bülbül beni sevdi

Sevme ne olur, sevme güzel beni
Ben sevgine layık sevgili değilim
Yüreğini ne olur açma, açma bana
Yüreğine deva olacak merhem değilim

Murat Öğmen

Son

Sana varışta bin adım geri
Sona varışta bir adım daha
Kaderin ateş nefesi ense kökümde
Yazgımın acı türküsü dudaklarımda

Sisli bir tül perde ardında semalar
Yol gösteren bir yıldız hasret bakışlar
Zincirlerinden boşanmış ifrit şeytanlar
Bir kaos, bayram yapmakta düşmanlar.

Murat Öğmen

Son Batış

Bir güneş batıyor ömrümde
Bir karanlık doğuyor gönlüme
An be an yitiyor, cılızlaşıyor ışıkları
Bir bir karanlığa gömüyor anıları

Yakın batışları
Uzak doğuşlar

Kan kızcık ufka bakan gözlerim
İlk kez bu kadar umutsuz, bu kadar ıslak
Mazide ki doğumlara olan özlemim
İlk kez bu kadar suskun bu kadar uzak

Yakın ağlamalar
Uzak Mutluluklar

Umut ki doğan yıldız aydınlatır yüreğimi
Gülümsetir belki ağlayan gözlerimi
Varsın batsın güneş
Varsın doğsun yıldız
Yıl doğsa da, güneş batsa da
Her zaman karanlıkta yalnızız.

Murat Öğmen

Suskun

Susuyorum aşkım bu gün.
Bir gün tutuyorum gönlümden
Bana gelmeni ümit ettiğim bir gün.
O güne kadar dilimde yüreğimde laldır.
Bu gönlün anahtarı sende saklıdır
Susuyorum aşkım.
sensizliğe,
sessizliğe
üvide susuyorum.....
////////////////////
Lal olan dilim çözülmek üzere
Gönlümdeki kilitleri çoktan kırdım.
Yırttım hayal perdesini
Saklı olan her şeyi saçtım.

Murat Öğmen

Susmuyor İçim

Susmuyor içim kaynıyor habire
Kudurdukça kuduruyor gün geçtikçe
Öfke seli sitem tufanı var
Eritse de damla damla bu azap
Nasır tutatn yüreğim hissizdir artık
Savunmasız bir hedefdir yüreğim
Esaretin pençelerinde

Azatçı bekleyedursun yorgun ruh
Her azatçı bir kelepçe daha takacaktır
Zıtların içinde hayat kendini
En gerçeğiyle ortaya koyacaktır.

Bir bir tükenen güzellikler
Gül dalına düşen bir damla kan
Yada bir damla göz yaşı
Kan dolu gözlerden akan
Akan hayat, akan zaman, akan varlık
Kalıcı olan yada arta kalan
Çekilen bunca acı ve kahr.

Murat Öğmen

Şarabın Şehveti

Şarabın şehveti damarlarımda
Şarabın aşk tadı dudaklarımda
Böylesi bir ateşe kim dayanır
Öyle bir ateş ki tüm arzularımda

Engel tanımaz bir arzu akar durur
Tüm ruhumu en be an yakar durur
Böylesi bir arzuya kim dayanır
Öyle bir arzu ki yandıkça kudurur.

Ayyuka çıktı artık bu hissiyat
Açıldı ardına kadar uyandı nefsiyat
Böylesi bir hisse hangi set dayanır
Öyle bir his ki her anı birbir hayat

Aşikardır çaresizliğim dayanmak pek zor
Bu derde deva bulmak çok zor
Ne yapalım böyle yaratmış tanrı bizleri
Mahşerde elbet bunuda hesaba kor.
13-05-2004-Anamur

Murat Öğmen

Şiire giriş

hani bir şiir yazsam diyorum gecenin bu kör yarısında.
kussam sözcüklere her bir yalanı.
yüz sürsem günahın kapısına utanmadan
yalanları yalanlasam yüzüm kızarmadan. ve yine yeniden
ahlaksız olan benmiyim,onlarmı,yalanlarmı, yoksa hakikat.
bunca zaman bildiğimdir yalan,yoksa benmiyim bunlara kanan
03-08-2012-üsküdar-02-05

Murat Öğmen

Tanrı Yaratmış

Tanrı yaratmış altı günde tüm varlığı
Varlıkta yaratılan en mükemmel sen
Kuşatmış sevgisiyle tüm dünyayı
Sevgiler içinde en üstün sevgi sen
02-02-2002-Ananmur

Murat Öğmen

Tiryakiyim Sana

Sessizliğe bürünürdü sen varken
Fırtınalar kopan gönlüm
Günlük güneşlik olurdu
Karanlık dolu yüzüm

Baştan aşağı sukunet bulurdum
Boz bulanık akmaktan bıkar
Akar akar durulurdum
Bir gül olurdu zakkum iken
Bir bülbül olurdu
Bir nur olurdu zulmet iken
Bir kor olurdu

İki dostum var benim
Biri sen biri cigaram
İkinizi de hep içimde saklarım
Eğer bir an ayrılısam
Yıkılır tutuşur yanarım

Cigaram gibi tiryakiyim sana
Cigarama ise sen gibi
Yüreğimde bir yer vermişim sana
Can gibi, canan gibi, ana gibi yar gibi

Murat Öğmen

Tufan Sessizliği

Tufan öncesi sessizlik geldi ilkin gönlüme
Bir karabasan gibi sessiz ve haince çöktü
Yıkıldı tüm hayaller, umutlar ve sevgiler
Gönül köşküm tufanla yerle bir olup çöktü

Şimdi ikinci bir sessizlik var gönlümde
Yıkılmışlığın, kırılmışlığın acı sessizliği
Dilim lal olmuş yüreğim suskun ağlamaklı
Tufan yerinden bir kaçış bir göç var gönlümde

Talan edilmiş aç nefislerce malım mülküm
Hoyrat ellerde can vermiş son tomurcuk gülüm
Bin kez kahpe ellerce vurulmuş şu masum gönlüm
Nev baharları beklemek çorak yüreklerde zor şimdi.

Murat Öğmen

Umut

Günler gelecek çocukların güldüğü
Günler gelecek beklenenlerin döndüğü
Bir gün doğacak ki; güneşten daha parlak
Güneşler bile onun yanında sönük kalacak

Sen ki; eğme başını kaldır göklere kadar
Gökler yarılsın bu dikliğinden taa ardına kadar
Ümit, azim, ve sabırla yürü bu hayatta
Ölünecekse, bu uğurda yatakta değil öl ayakta

Zalime karşı tunçtan mermerden bir bilek
Mazluma karşı tüyden ipekten bir yürek
Anla ki; zorlu bir mücadeledir bu hayat
Sen ayakta kalmaya çalış tüm zalimlere inat

Dalların tomurcuklandığı bir bahar sabahı
Tüm karanlık bulutlar dağılacak
Çocukların neşeyle gülüp oynadığı
Sabahlar geldiğinde tüm dünya aydınlanacak

Murat Öğmen

Umutlu Umut

Mahcup bir ifadeyle bakarken gözlerime
İki damla yaş düştü gül yanaklarının üstüne
Yavaş bir sözle devam ederken sözlerine
Dağlardan da ağır bir hüzün çöktü üstüne

Burkuldu yüreği, yutkundu, sözleri yutarcasına
Kaçmak istiyordu her şeyden bir anda uçarcasına
Dolaşırken eski anılar aklında kafasına vururcasına
Sanki sessizce ölmek istiyordu adeta uyurcasına

Bu bir rüyamı yoksa kara gecede kara bir kabus
Görünmemeliydi olanlar, olmalıydı bir karanlı bir pus
Kırılmaya, sönmeye hazır bir alev bir fanus
Hisleri, emelleri yüreğinin derinliklerinde mahpus

Vedalaştı titrek bir sesle, ancak görüşürüz diyebildi
Bir daha görüşmek dileğiyle ayrılırken yanımdan
Bütün insanları o, bir dost bir arkadaş diye bildi
Dostluğumuzun devamı dileğiyle ayrılırken yanımdan

Eridikçe eridi bitti tükendi sessizce gün be gün
Dağlar bile dayanamazdı bu acıya bir tek gün
Bitecekti bunlar beklediği an geldiği gün
Kimbilir belki yarın belki de tamda bu gün

En karanlık an; şafak sökmezdendi biliyordu
Toparlamaya çalışıyordu bütün umutlarını
Karanlıkların ardında güneş vardı biliyordu
Karanlıklarını aydınlatacak bir güneş bekliyordu yarınlarını

Murat Öğmen

Unutma

Unutma ki, kör gözler de ağlar
Kimsesizliğin acıyla kardeş olduğu gecelerde
Ve yüreğinin çığlığını duyuramadığın
O dilsiz ve sağır gecelerde
En çok sevdiklerini düşünürken tek tek
Sevmeyenlerin kurduğu pusudan habersiz
Kaçarken zamanın içinden sessiz
Bilmeyerek zamanda yol aldığını
Bin kez bir haince vurulan yüreğinin
Devasını aramak bin tabipte
Ve meçhule yol almışken zamandan
Bin yerinden yaralı bu gönülle

Murat Öğmen

Unuttum Sanma

Unuttum sanma seni
Billur billur duru sesini
Canıma can katan nefesini
Unuttum sanma

Ne olur vefasızlıkla suçlama
Sensizim şimdi
Ama asla vefasız değil
Seni bırakmakla suçlama
Teninden uzağım şimdi
Ama asla ruhundan değil

Unuttum sanma seni
İki kişilik yaşıyorum artık
Bir ben Bir sen
Unuttum sanma seni
Unutmadım, unutamadım
Asla unutman seni

Murat Öğmen

Usul usul

Okşa tenimi usul usul bir meltem gibi
Usul usul sokul koynuma
Ver nefesini dudaklarıma usul usul
Çek beni içine dola kollarını boynuma

Murat Öğmen

Utandılar Bir An

Utandılar bir an akıllarından geçenlere
Sevgiyle karıyık bir nefret duydular
İçli bir iç geçirdiler dudak büktüklerine
Yüreklerine değil kalıplara uydular

Bir histi bir an gelen kalbe
Bu histen geceler boyu utandılar
Yasaktı hisler kelimeye dökülmeye
Rüyalarda yaşayıp hayallerde öldüler.

Kararsızca değer mi değmez mi üzölmeye
diye düşünüp kuralara takıldılar
Bilemediler değer mi değmez mi sevmeye
Harap olup bir bir yıkıldılar

Gizlemek için başlandı yalanlar düzölmeye
Yalanlarından değil gerçeklerinden korktular
Saklamak için başlandı maskeler seçilmeye
Maskelerinden değil yüzlerinden korktular
29-07-2000-Ankara-Yüksel cad.

Murat Öğmen

Utanmazmısın

Beni mecnunedip çöllere düşürensen,
Mecnun gibidivane edip dillere düşüren sen,
Utanmazmısın yaptığın bunca eziyete
Sığarmı bu kadar zalimlik hiçbir meziyete

Dersen ki; sen bunu kendin istedin,
İsteyerek gelip gönlüme girdin.
Gelmezdim, etmeseydi benidavet o ateş gözlerin,
Girmezdim, çalmasaydı kalbimi o güleç yüzlerin.

Gelde çık işin içinde çıkabilirsen eğer,
Bu aşk, aşkdeğil bin ölümmüşmeğer,
Ne istediğimibilmeden dolanıp duruyorum,
Sende kaybettiğim beni sen de arıyorum.

Bilseydim aşkının dar ağacı olduğunu,
Bilseydim kalbinin karlı bir dağ olduğunu,
Gitmezdim elbet bu acılı ölüme,
Yağdırmazdım tek bir kar gönül gülüme.

Murat Öğmen

Uzak gerçek yakın dş

Sana bu kadar yakinken uzak kalmak
Mesafelerden usandım artık
Tam sana ulaşırken tuzağa takılmak
Hayatın şablonlarından usandım artık.

Güneş kadar sıcak ve gerçekken
Bir dş kadar güzel ama uzaksın
Yollarımı hep sana göre seğerken
Belki hiç ulaşamayacağım son duraksın

Dş ile gerçek, alacakaranlık sınırı.
Gerçekler net değil meçhul
Geçmiş, gelecek korkularının duvarı
şimdiki zamanın yaşanması meçhul

Murat ğmen

Uzak Sevda

Şefkat ile baktığın bir nazarın
Gökte gülümseyen bir demet yıldız
Gül yüzündeki bir tebessüm
Bir mehtap, bir güneş eşsiz benzersiz
Huzura özlem duyan gönüller
Bir gülüşüne tutkun
Bir bakışına meftun

Dertli gönüllere devasın
Yangın yüreklere ab-ı hayat
Gül gülüşünle yüzüme bir gül ki
Ağlayan gözlerim gülsün
Yangın yüreğim ateşinle yansın

Murat Öğmen

Uzak Zamanlar

Uzak zamanlardan geliyorum
Ne sonu ne başı belli
Zamanın içinde geziyorum
Ne önü ne arkası belli

Bir hiçlik adına bunca varlık
Varlı adına bunca hiçlik
Sonsuz çilede bir an
Sonsuz zamanda mutlak son

Karmaşanın zirve noktası
Ruhum sıfır noktasında
Alaşağı tüm değerler
Merdivenlerse hep kırık

Varlıkla yokluğun kesişme noktası
Doğumla ölümün kardeşliği
Hayat denen muamma işte
Bir varmış bir yokmuş

Murat Öğmen

Üç Kuruşluktu Ruhum

Üç kuruşluktu ruhum,
Bir sıkımlıktı canım.
Uzun soluklu bir hayata
Yorgun bir yürekle başlamışken
Umutlar yetmiyordu her dönem
Hasretli acılara
Yitik kalıyordu nefes
Ve tökezliyordu hayatta
Esir ederken geçmişe geleceğe
Şu anda yaşananlar geçici birer duygu
Hep kalıcı olan ise geriye kalan acıydı
Acıyan kalbimmi, ruhummu neydi
Kanayan bedenimmi bilincim mi neydi
Ayırdına varmak zor
Çelişkiyi anlamak zor
Kolayla zorluk arasında
Acıyla sevinç gibi
Özlemle hasret gibi
29/12/2009-

Murat Öğmen

Varlığın Yeter

Sonsuzlukta yalnız kalsam sensiz
Var olarak varlığını bilmem yeter
Bin ışık yılı uzakta olsan da
Kalbimde sevgin olsun yeter

Olmasa da halim hatrım sormayan
Aç sefil olsam da, malım olsa talan
Tek gerçeklik sen, gerisi mutlak yalan
Yoluma yoldaş bir anın yeter

Dönme sesiz dün ya dursa
Akmasa zaman sessiz dursa
Zaman da dünya, dünya da zaman yok olsa
Seninle geçirdiğim bir an yeter

Kararsa bahtlar umut tükense
Doğmasa güneş çocuklar gülmese
Mevsim hep kış olsa bahar gelmese
Senin, tatlı bir gülüşün yeter.

Murat Öğmen

Varlık

Varlığın sesi yada
Yokluğun gürültüsü
Budur varlığın evrende
Bitmek bilmeyen öyküsü

Murat Öğmen

Yakındır

Zulmünden ağlıyor biçareler
Akan gözyaşlarında boğulman yakındır
Yakındır kahkahalarının kahra dönmesi
13-11-2001-Anamur

Murat Öğmen

Yarım Kalan Bütün

Hani diyor ya şair;
ikimiz bir bütün olabilirdik.
Her şeyin yarım kaldığı bu hayatta
Belki en mükemmel bütün biz olacaktık
Mükemmeli olmayan bu hayatta

İşte isyanım bu hayale sevdiğim
İmkani olan bu hayale
İşte isyanım bu hayale sevdiğim
Mümkün olmayan bu hayale

Şimdi teselli bul sevildiğinle
Avut kendini vazgeçilmezliğinle
Oyalan bir zaman için
Oyalan hakikat olmayan vehminle

Bense sevdiğimle oyalanacağım
Umudumu hayalimi kendimde yaşayacağım
Pişmanlığım olmayacak sevdiğim için
Nefret dolu bu dünyada sevmek için yaşayacağım.
10.06.2017.Üsküdar 19:30

Murat Öğmen

Yatağım Hayal Ovası

Yatağım hayal ovasıdır
Bin bir çeşit hayal harmanlanmış
Her akşam birini hasat ederim
Ve yenilerini ekerim uykularıma.
Umut suyudur verdiğim onlara
Meyvesi ise hüzünlü bir sevinç
Ve umuttur yine geleceğe.

İç içe hayalle gerçek
Acıyla sevinç koyun koyuna.
Yeni acılar eklerim hayallerden,
Eklerim acılardan yeni hayaller.
Gözlerin gibi mavi geceler,
Toprağımdır benim.

Umut fakirin ekmeği
Sevda fakiriyim bende
Muhtaçlık kadar zor ne var ki
Ekmekten sudan aziz
Aşk serveti sende
Muhtaçlık fukaralık bende
Bir anlık seyir bile yeter seni
Gayri gam yemem ölsemde

Murat Öğmen

Yaz Arzuhalci

Yaz arzuhalci;
Yaz hele arzumu,muradımı
Yaz hele tarifsiz halimi
Yaz hele dileğimi, çaresiz duamı
Evvelan deki;
Ağlamasına kıyamayan anaların;
Öldüğünde çocukları
Yüreklerinin ateşini yaz.
Kalemin tarifsiz kaldığı bu acıyı
Dövülen,sövülen,vurulan çocukları yaz.
Çocukluğundan vurulan,
Adamsızlığından vuranları yaz.
Yaz ki tarih unutmasın
Yaz ki tarih utansın
Terazisi kırık adaletin
Vicdanı kırık adamsızlarına yaz
Yazmazsa kalemim beninde
Kalbim kurusun
Adamlığıı yansın.
MURAT ÖGMEN
26/03/2014-13:00-nişantaşı

Murat Öğmen

Yeni Yıl

Son kışı olsun gönlümün ömrümde
Hazanı yaşamasın umutlarım.
Gerçek olsun yeni yıl dilekleri tüm insanlığın
Ve baharlar görsün çocuklar
Açlık,savaş bomba değil.
Her gelen yıl biten gibi bitmesin
Yitmesin yeni yılda ümitler.
Kutlu olsun insana,insanlığa
bu şiir 2008 in son şiiri olsun

Murat Öğmen

Yenilenmeyen Yıl

Dilekler adadım yeni yıllarda
Dualar yolladım gelen yıllara
Geçenler gibi olmasın istedim çoğu kez
Zor geçen her gün yıl gibiydi
Geçen ömür ise bir gün gibi
Her geçen ise karıştı eski yıllara
Gelenin sadece adı yeniydi
Değişmedi hiçbir şey dünyada
Şekerden çok bomba düştü çocukların bahtına
Yine ağladı analar felekleri parçalarcasına
Varlık içinde öldü insanlar açlıktan
Ve hastalıktan
Ve yalnızlıktan
Değişmedi yine yeniden yeni yılda hiçbir şey
Yine bundan öldü binlercesi kahrından.
İşte tüm bu sebepten
Son dileğimdir tüm yeni yıllara
Ne olur tüm dileklerimi geri verin bana.
25/12/2013Üsküdar saat:00:20

Murat Öğmen

Yollar

Yollar uzar yollar gider
Memlekete giden yollar
Yol alır insan azar azar
Uzar memlekete giden yollar.

Hasret,sevgi getirir yeller
Canana,dosta götürür yollar
Lafta sever ham sever eller,
özde seven sevdaliya götürür yollar

Yollar çok yollar çeşit
Kimi büyük,kimi küçük,kimi eşit
Yolcular var büyük,küçük,yaşıt
Vuslata götürür yollar

İnsan doğar yol alır büyür
İnsan büyür yol alır ölür
Yolların hepsi sona varır
Sona varır yollar

Bir damla su bir avuç toprak
Fitratıdır insanın unutmak
Meselenin özü hakikatı anlamak
Hakikatsız yolların anlamı olmaz.
06-04-1999-Afyon-Ankara

Murat Öğmen

Zaman Geçiyor Aşkım

Zaman her şeyin ilacı
Ne de sıradan bir laf
Peki ya;
O zaman nasıl geçiyor
Daha doğrusu geçmiyor
Hiç soran var mı bunu
Dile kolay derler ya hani
Kolay olan ne var ki
Söylemekten başka.
Damdan düşen gerek anlamak için
Çekilen onca acıyı
Önce zaman damdan düşmeleri.

Zorda olsa geçiyor zaman
İstenmez çoğu kez geçmesi,
Bazense,tüm zamanın bir anda bitmesi.
Zaman geçiyor,geçmeye çalışıyor
Ne güzel,geçsin bitsin acılar.
Zaman geçiyor geçip gidiyor.
Ne acı, geçen zamanlar.
Yaşananlar,yaşanacaklar bitiyor.

Aşk tek kişilikmiş
Peh, koca bir yalan.
Aşk iki kişiliktir,
Hayır yetmez hatta bin kişiliktir.
Ben,sen,o
Biz,siz,onlar
İsmin tüm ve bilinmez halleri.
Çekilen acı yada sevinç,
Tüm bu binlerce kişiyle.

Ama zaman geçiyor,
Geçmeye çalışıyor belki de
Üzgünüm sevdalım
Aşkım,bahtım hayatım
Ben mecnun değilim yada leyla
Haa ferhat mı; o dağların altında
Şirinse sadece kitaplarda.

Gerçeklerden uzak hikayeler bunlar.
Geçiyor zaman farkında mısın
Ölüyor çekilen acıdan sevdalar
An be an.

Üzgünüm sevdalım,
Belalım,hayat arkadaşım.
Ne olur izin verme artık
Dur de geçen zamana
Bitip tükenen bu aşka
Dur de durr,
Yoksa aşkımızda..

Sadece yaşanan binlercesi gibi
Yalancı bir masal olur.

Murat Öğmen

Zamanın Utancı

Benmiyim dünden kalan
Benmiyim bu gün var olan
Dünden bu güne binler değişim
Nasıl değişmedim ben derim
Değiştiiyse eğer neden aynı hatalar
Değişmediyse bunca zaman boşa ey yar
Aslında ne zaman nede mekan aynı
Aynı sandığın geçmişteki anda saklı
Geçmişe özlem ise bu güne ihanet
Bu ihanetle son bulacak hayat nihayet
Bir murat daha geçecek bu dünyadan
Önemi kendinden menkul
Akacak zaman an gibi durmadan
Bin murat daha kopacak hayattan.
16/08/2014/üsküdar00:40

Murat Öğmen

Zor Geliyor Biliyorum

Biliyorum zor geliyor tüm bunlar
Ama bana geldiği kadar değil
Belki yüreğini acıtıyordur
Ama inan benim kadar değil

Güneş balıçıkla sıvanmaz bilirsin
Bilirsinki gerçek inkar edilmez.
İnkâr hüsrân getirir hep
Bunca yıl olduğu gibi
Gerçi gerçeğin kendisi de
güneş kadar yakıcı değilmi
Bilmiyorum,
Biliyorsan sen söyle ne olur.

Murat Öğmen